

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Torsdag den 6. oktober 2005 kl. 16.00

Dagsorden:

- 539/05 Tillægsbevillinger vedrørende budget 2005
- 540/05 Indstilling om at selvbudgetterere skatter, tilskud og udligning i 2006
- 541/05 Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2006
- 538/05 Revidering af takster på plejehjemsområdet til budget 2006
- 429/05 2. behandling af Københavns Kommunes Budgetforslag 2006 og budgetoverslag for 2007-2009
- 542/05 Indstilling om vilkår i kontrakt mellem Københavns Brandvæsen og H:S om patientbefordring mv.
- 543/05 Udmøntning af centralt tilbageholdte midler i 2005 på bevillingsområdet Børnefamilier med særlige behov

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): God aften. Mødet er åbnet.

Vi skal i gang med at andenbehandle sagen om kommunens budget for 2006. Det er, som I har erfaret, en meget omfattende og kompleks afstemning, vi skal igennem, så lad os starte med det samme.

Jeg kan sige, at der til mødet i dag er afbud fra Heinrich Metz, og vi har også modtaget afbud fra Heidi Wang og Mona Heiberg, som begge er syge.

Venstres Gruppe har ligesom den Socialdemokratiske Gruppe bedt om, at der indkaldes stedfortrædere. Indkaldelse af stedfortræder sker efter den særlige regel for indkaldelser til andenbehandling af kommunens budget, hvor suppleanten kun kan indtræde i forbindelse med behandlingen af de sager, som omhandler budgettet for 2006, dvs. punkt 1-5 på dagsordenen.

Men da Mona Heiberg og Heidi Wang begge er sygemeldte, så gælder disse indkaldelser for hele mødet. For Mona Heiberg indkaldes Hanne Nielsen, og for Heidi Wang indkaldes Peter Mikkelsen, som er 7. suppleant. De foranstående på Venstres liste har enten meldt afbud eller er fraflyttet kommunen.

Jeg skal bemærke, at de nævnte er rette stedfortrædere og er lovligt indkaldt. Jeg skal spørge, om der er bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er indkaldelserne godkendt.

Jeg skal sige velkommen til arbejdet til Hanne Nielsen og til Peter Mikkelsen.

(Forsamlingen rejste sig)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Vi skal som sagt andenbehandle kommunens budgetforslag for 2006, og der er udsendt en dagsorden med i alt 7 punkter. Jeg skal foreslå, at punkt 1-5, som alle omhandler budgetforslaget, behandles under ét.

Jeg skal henlede opmærksomheden på de udsendte lister, der viser den forventede afstemningsrækkefølge ved aftenens to budgetafstemninger. Såfremt der skulle være spørgsmål hertil, kan de rettes til sekretariatet.

Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

=====

1) BR 539/05. Tillægsbevillinger vedrørende budget 2005

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager stilling til de i bilag 1 optrykte forslag til tillægsbevillinger til Budget 2005, samt at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at indarbejde tillægsbevillingernes eventuelle effekter i budgetoverslagsårene 2007-2009 i budgettet for 2006.

(Økonomiudvalget)

Sagerne BR 539/05, BR 540/05, BR 541/05, BR 538/05 og BR 429/05 blev behandlet under ét.

=====

2) BR 540/05. Indstilling om at selvbudgettere skatter, tilskud og udligning i 2006

Indstilling om, at kommunen vælger statsgaranti for 2006, og kommunen budgetterer med de statsgaranterede skatte-, tilskuds- og udligningsbeløb i 2006, der allerede er indeholdt i BF2006.

(Økonomiudvalget)

Sagerne BR 539/05, BR 540/05, BR 541/05, BR 538/05 og BR 429/05 blev behandlet under ét.

=====

3) BR 541/05. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2006

Indstilling om, at de i indstillingen angivne tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2006 tiltrædes (jf. Bilag 1), samt at de i indstillingen omtalte takstændringer mv. tiltrædes, idet det bemærkes, at takstændringerne ikke medfører ændrede udgifter, bortset fra takstændringen vedr. daginstitutionsområdet (jf. Bilag 2-4).

Der tages forbehold for Borgerrepræsentationens godkendelse af indstilling om nyt takstblad vedrørende betaling for tøjvask (BR 538/05).

(Økonomiudvalget)

Sagerne BR 539/05, BR 540/05, BR 541/05, BR 538/05 og BR 429/05 blev behandlet under ét.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

=====

4) BR 538/05. Revidering af takster på plejehjemsområdet til budget 2006

Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 539/05, BR 540/05, BR 541/05, BR 538/05 og BR 429/05 blev behandlet under ét.

=====

5) BR 429/05. 2. behandling af Københavns Kommunes Budgetforslag 2006 og budgetoverslag for 2007-2009

2. behandling af Københavns Kommunes Budgetforslag for 2006 og budgetoverslag for 2007-2009.

(Økonomiudvalget)

Sagerne BR 539/05, BR 540/05, BR 541/05, BR 538/05 og BR 429/05 blev behandlet under ét.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Som vi besluttede i forbindelse med godkendelsen af dagsordenen, behandler vi de fem sager under budgettet under ét, men der vil selvfølgelig blive foretaget afstemning i hver sag for sig.

Jeg vil om et lille øjeblik holde min forelæggelsestale omkring budgettet, og herefter taler ordførerne. Øvrige talere kan frit tilmelde sig talerkøen og vil komme til i den rækkefølge, de trykker sig ind. Jeg skal dog bede om, at I først trykker jer ind i systemet, når ordførerne har trykket sig ind. Jeg skal altså også bede ordførerne om at trykke sig ind og derefter øvrige.

Jeg skal nævne, at der er nogle rettelser til det omdelte afstemningsprogram, der drejer sig om ændringsforslag til budget 2006.

For så vidt angår Æ 37, skal kontoen ændres til 3.01.1. Under Æ 182 skal bevilling ændres fra Byggeri og Bolig til Plan og Arkitektur. For så vidt angår Æ 190, Æ 191 og UÆ 191, skal kontoen ændres til 2.11.1. Endvidere skal Æ 89 og Æ 90 ændres til bevilling pleje, service og boliger til ældre, efterspørgselsstyret.

Der er også nogle rettelser til afstemningsprogrammet vedrørende tillægsbevillinger til budget 2005. Som I kan se af det omdelte afstemningsprogram, så er der indsat en kobling mellem Æ 9, Æ 12 og F 1. Jeg foreslår, at vi ser bort fra den kobling og stemmer om hvert enkelt forslag for sig.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at der er en fejl for så vidt angår F 3. I 2. linje i afstemningsprogrammet skal der retteligt stå ”bortfalder” og ikke ”opretholdes”. Det er sådan set det stik modsatte.

Jeg tror, at vi kan love, at når vi når frem til afstemningspunktet, vil vi lige repetere, hvad det er for nogle ændringer, i hvert fald dem, har indholdsmæssig betydning. Jeg tror ikke, jeg orker at læse ændringer i kontonumre op, hvis ikke det er afgørende.

Herefter holder jeg en tale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

København er en by i vækst. Befolkningstallet er stigende, nye boligområder skyder frem, og vi har en sund økonomi. Så det er en kommune i god form, som vi inden alt for længe giver videre til den næste samling her i Borgerrepræsentationen. Forhåbentlig vil den kommende Borgerrepræsentation behandle byen godt og udvise samme økonomiske ansvarlighed, som denne samling og fortsætte med at understøtte byens gode og spændende udvikling.

På den baggrund er det glædeligt, at vi igen i år har indgået et bredt budgetforlig, et budgetforlig, der inddrager både højre og venstre side af salen.

Med dette budgetforlig bør det stå klart for enhver, at flertallet i Borgerrepræsentationen ikke bare har viljen til at imødegå tidens udfordringer og udlægge de overordnede visioner for byens udvikling, men også besidder evnerne til at skabe et flertal, sådan at vores visioner også føres ud i livet.

Selvfølgelig er partierne gået til forhandlingsbordet med forskellige krav til budgettet, men partierne er også gået til forhandlingsbordet med det formål at få en aftale, og det er der kommet en god aftale ud af.

Udgangspunktet for dette års budgetforhandlinger var en relativt gunstig økonomisk situation kombineret med en række overordnede rammer for budgettet. Vores medlemskab af Kommunernes Landsforening gør, at kommunen nu er underlagt de samme realvækstbegrænsninger som andre kommuner i landet. Dertil kommer så skærpelsen af regeringens skattestop, som nu ved lov forhindrer os i at gennemføre skattestigninger.

Disse begrænsninger har medvirket til, at vi med dette budget i højere grad end tidligere har været inde og foretage reelle omprioriteringer. Vi har ikke bare fordelt det økonomiske råderum, som budgetforslaget indeholdt ved forhandlingernes start, men vi har også i et godt samarbejde kigget vores budgetter kritisk igennem og har identificeret områder, hvor vi mener, at pengene kan anvendes bedre.

Derfor er de store summer, som vi prioriterer med budgetforliget, heller ikke udtryk for et økonomisk uansvarligt budget, der bare skal agere gavebod op til kommunevalget, tværtimod. Det er netop et bevis på, at vi mener det alvorligt, når vi siger, at vi vil forbedre kommunens service til gavn for borgerne, sideløbende med at vi er i stand til at finde finansiering til det.

Med det langsigtede budgetforlig for 2006 tager vi fat på en række af de udfordringer, som vores by står overfor. Vi må erkende, at folkeskolen har behov for et løft både nu og her, når det drejer sig om at forbedre rammerne for undervisningen, men også på lidt længere sigt, når vi skal ruste vores folkeskole til at klare morgendagens udfordringer og sikre en bedre sammenhængskraft i byen.

Derfor fremskynder vi yderligere renoveringer af folkeskolerne, og derfor gør vi nu en målrettet indsats for at hæve standarden af skolernes undervisningsmaterialer.

På indholdssiden skal det centrale omdrejningspunkt på hele skoleområdet være, at der i højere grad tages udgangspunkt i den enkelte elev og den enkelte skoles forhold. Derfor skal der arbejdes med de københavnske børns indlæring gennem undervisningsdifferentiering og evaluering, og vi afsætter midler til bl.a. efteruddannelse af lærere, skole-hjem-samarbejdet og testmateriale. Altså en række af de tiltag, som konklusionerne fra den københavnske PISA-undersøgelse påpegede.

Samtidig sikrer budgetforliget, at vi tager hånd om udvalgte skoler med særlige problemer. Under budgetforhandlingerne opererede vi således med begrebet sårbare skoler, altså

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

skoler, som står over for konkrete problemer, og hvor der vitterligt kræves en ekstra og særlig indsats for at forbedre skolernes resultater. Det er et behov, som vi nu imødekommer.

Sidste års budgetforlig indeholdt tryghedsplanens udbygning af botilbud til handicappede og psykisk syge, og her i foråret vedtog vi i Borgerrepræsentationen en handicappolitik for Københavns Kommune.

Med dette års budgetforlig fortsætter vi den massive indsats over for handicappede og udsatte grupper. Eksisterende boliger til handicappede og psykisk syge moderniseres, etableringen af pladsgaranti på døgntilbud og aflastning af handicappede børn påbegyndes. Vi sikrer behandlingen af stofafhængige unge, og der sættes en pulje af til at forbedre tilgængeligheden i byens rum.

På sundhedsområdet løftes HS' budget med samlet 80 mio. kr., sådan at kræft- og psykiatriområderne styrkes. I erkendelse af at sundhed er langt mere end sygehusbehandling, så igangsættes en række initiativer på området som alkohol og hiv/aids-forebyggelse, mere motion og flere røgfri miljøer. Tiltag, som skal forbedre københavnernes sundhedstilstand.

Det skal også nævnes, nu vi taler om sundhed, at budgetforligspartierne lægger stor vægt på, at København skal blive en endnu bedre cykelby, og derfor er der afsat en pulje på 35 mio. kr. til bl.a. at forbedre cykelfremkommeligheden som led i kommunens gennemførelse af trafik- og miljøplanen.

Vi fortsætter endvidere arbejdet med at yde en ekstraordinær indsats for at genoprette og vedligeholde kommunens idrætsanlæg, institutioner, skoler og andre bygninger, ligesom budgetforliget fortsat holder fokus på at forbedre forholdene på ældreområdet.

Blandt de ekstra 60 mio. kr., som tilføres ældreområdet, er jeg meget glad for, at det lykkedes at få reserveret penge, som sikrer, at de foreslåede besparelser på dagcentre, rengøring og tøjvask ikke bliver gennemført.

Et kernepunkt i udviklingen af et mere sammenhængende København er en forbedret integrationsindsats. Med budgetforliget bekræfter vi hinanden i, at vi bevæger os imod en mere tværgående styring af integrationsområdet, hvor helhedstænkningen får en langt mere fremtrædende rolle. Det bliver således den altafgørende opgave for et kommende integrations- og beskæftigelsesudvalg at analysere og evaluere integrationsindsatsen og så komme med forslag til nye initiativer og nye forbedringer på tværs af kommunen.

Med budgetforliget har vi understreget denne opgave ved at finde midler og pege på værktøjer til brug for en bedre integrationsindsats.

Derudover indeholder budgetforliget en række andre initiativer. Der skal straks, og det vil sige i indeværende år tages hånd om at få fjernet kanylerne på Vesterbro.

Lokalcentrene styrkes, så kommunen kan levere en bedre borgerservice, og der afsættes penge til at understøtte det frivillige arbejde, folkeoplysningen og en række spændende kulturinitiativer.

Med det budget, som vi skal til at stemme om i aften, det handler ikke bare om, hvordan vi skærer den økonomiske kage og fordeler kroner og ører til næste år. Ud over at være kommunens husholdningsbudget til næste år, så indeholder budgetforliget også en række tiltag, som på det strategiske niveau forbedrer kommunen.

Vi forpligter os til at fortsætte arbejdet med at udvikle, til at tænke mere tværgående, til at effektivisere og skabe mere gennemsigtighed i kommunen. Alt sammen med det formål at vi kan levere den bedste service til københavnere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

I aften træffer vi de politiske beslutninger om budgettet for 2006, fordi nu skal initiativerne til at realiseres i konkrete tiltag. Det forventer københavnernes, og det fortjener københavnernes.

Så jeg håber, at vi her i salen kan samle stor opbakning til at stemme budgettet igennem.

Jakob Hougaard (A): Et budgetforlig er først og fremmest udtryk for valg, der vælges til på nogle områder, og der skal vælges fra på andre områder. Det ligger også i ordet at prioritere, at der er nogle områder, der får tilført ekstra ressourcer, fordi vi finder det særlig vigtigt med et løft. Men det betyder også, at der er andre områder, som ikke prioriteres nær så højt.

For et par år siden var det daginstitutionerne, der var i fokus, da vi igangsatte den ambitiøse og også meget kostbare børneplan. Sidst var det de ældre, som blev tilgodeset med ældreplanen, og i år er turen kommet til skolerne.

Det er vigtigt for os at satse på at løfte skolerne, hvor elevernes mangelfulde færdigheder i bl.a. dansk og matematik har været meget bekymrende. Vi har alle fulgt debatten i løbet af året, og det er klart, at der er brug for en indsats. Det vil vi lave om på, som overborgmesteren også var inde på i sin tale her, så giver vi de fysiske rammer et løft.

Vi investerer i flere undervisningsmaterialer, rækker en hjælpende hånd ud til sårbare skoler med mange socialt svage børn. Vi styrker skole-hjem-samarbejdet og igangsætter en stor indsats for at sikre, at børn og unge i vores skoler bliver bedre til at læse, og en lang række andre ting, som er nødvendige.

Før mødet her i aften i Borgerrepræsentationen har vi mødt repræsentanter for pædagogernes faglige organisationer, som har inviteret til et protestmøde. De er ikke tilfredse med budgetforslaget, og det har de givet udtryk for, selv om børne- og ungeområdet får mange penge i det kommende års budget, ja, så er det naturligvis ærgerligt, at fritidsområdet ikke bliver tilgodeset. Men vi mener altså, at behovet på skoleområdet er så stort, at her vil vi sætte ind, og det har været vores prioritering og vores valg.

I aften skal vi tage stilling til en lang række hensigtserklæringer og ændringsforslag, og det siger sig selv, at vi støtter alle de forslag og hensigtserklæringer, som indgår i den budgetaftale, vi har indgået.

Det siger også sig selv, at vi ikke kan støtte forslag, som indebærer ekstraudgifter næste år, og som ikke har en finansiering.

Den del er der især mange forslag fra Enhedslisten, og der har Enhedslisten valgt at finansiere forslagene ved at indføre skatteforhøjelser for kommunens borgere. Det ved Enhedslisten ganske udmærket godt ikke er lovligt, og derfor mener vi ikke, at den finansiering, som Enhedslisten har foreslået, er en pind værd.

Se, vi vil selvfølgelig ikke kunne støtte forslag, som ikke har en ordentlig finansiering, og det er baggrunden for, at vi vil stemme dem ned. Vi mener ikke, de er ansvarlige, og vi vil i øvrigt heller ikke arbejde for, at skatterne skal stige i København.

En række af hensigtserklæringerne er ikke en del af budgetforliget, og faktisk er der også en lang række nye forslag imellem. Se, hvorfor er disse forslag ikke fremsat i form af almindelige medlemsforslag i udvalgene i Borgerrepræsentationen? Det synes jeg er et godt spørgsmål.

Det er også sædvanlig praksis her i vores udvalgsstyre, at vi kan behandle medlemsforslag i udvalgene, hvor forvaltningen har mulighed for at bidrage med deres faglige ekspertise. Det er en del af det at have nogle oplyste beslutningsprocesser her i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Hensigtserklæringerne derimod, og dem har vi 99 af, og mange af dem er stillet fra mange partier, er ikke med i aftalen, dem kan man ikke udvalgshenvisse, og det synes jeg egentlig grundlæggende er betænkeligt.

Af samme grund vil vi fra Socialdemokraternes side ikke kunne støtte de mange hensigtserklæringer, som har karakter af at være principbeslutninger.

Det skal dog ikke tages som indtægt for, at vi ikke støtter intentionerne i forslaget, for mange af forslagene er skam fornuftige, og vi vil gerne drøfte dem politisk og evt. også rejse dem i udvalgene.

Der vil jeg fremhæve et par hensigtserklæringer i den forbindelse.

Det gælder for det første hensigtserklæring nr. 53 om fredeliggørelse af Indre By. I forslaget fra Venstre forudsættes det, at der bygges en havnetunnel, for at det overhovedet kan lade sig gøre at få en mere fredelig bymidte. Det mener vi selvsagt ikke er rigtigt. Vi kan godt være langt mere ambitiøse.

Men med Enhedslistens ændringsforslag bliver der tale om en aktuel og om en egentlig principbeslutning, og det er vi ikke parate til at træffe beslutning om her i en debat om hensigtserklæringer.

På et kommende møde – har jeg fået at vide – at SF vil rejse nogle problemer, som netop knytter sig til fredeliggørelsen af Indre By, og vi har jo også om en måned evalueringen af miljøtrafikugen, og vi vil gerne vente på at se den evaluering, før vi træffer beslutning om dette emne. Det skal være ordentligt belyst, og det mener vi ganske enkelt ikke, det er med disse hensigtserklæringer om dette emne.

Et andet emne, som har en principiel karakter, det er det om kørselsafgifter. Det er jo også en principbeslutning, sådan som det er formuleret, jeg taler om hensigtserklæring 21, og det fremgår her, at forvaltningerne skal lade sig inspirere af erfaringerne fra London. Men hvorfor egentlig ikke gøre brug af den glimrende sammenlignende undersøgelse af kørselsafgifter, som vi selv har igangsat, og som vi selv lige har fået udleveret, det vil da være et langt bedre grundlag at træffe en beslutning på dette.

Jeg vil gerne understrege, at vi fra Socialdemokraternes side er tilhængere af afgifter på, at biler og brændstof omlægges i en mere miljørigtig retning. Vi støtter princippet om roadpricing, da vi mener, at det er den form for kørselsafgifter, som er det mest hensigtsmæssige forhold til at regulere trafikken i København, men også i hele hovedstadsområdet. Roadpricing er ganske enkelt den afgiftsform, som er mest retfærdig, man betaler efter, hvor meget man benytter bilen, og i hvilket tidsrum. Det er jo også, kan man sige, det som kørselsafgifter i København, den analyse, jeg talte om før, jo faktisk anbefaler som det langt mest ambitiøse.

Så hvis vi skal stemme om en principbeslutning om kørselsafgifter, så skal det naturligvis ske på baggrund af en grundig behandling og på baggrund af en behandling af de mange muligheder, som der er for at gennemføre en sådan ordning i samarbejde med de regionale myndigheder, kommuner og staten. Derfor kan vi heller ikke i det tilfælde stemme for Enhedslistens hensigtserklæring.

Vi vil have lejlighed til fra Socialdemokraternes side at tage del i debatten om hensigtserklæringer hen ad vejen, og vores ordførere vil stille sig herop og argumentere på bedste vis.

Jeg vil gerne slutte med at takke for et godt samarbejde i forbindelse med budgetforhandlingerne om næste års budget, og vi ser frem til en god debat her i salen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

Borgmester **Søren Pind**: Lidt atypisk vil jeg egentlig godt starte med at komplimentere budgetforligspartierne. Det er faktisk et glimrende budget, der er inden for de rammer, der nu en gang har været mulige, gjort forholdsvist, hvad man kunne for at få en fornuftig sammenhæng i tingene.

Det synes jeg egentlig, man skylder at komplimentere de deltagende partier for. Naturligvis er der altid noget, man kunne have ønsket sig mere af, det skal jeg ganske kort berøre lidt senere, og selvfølgelig vil der altid være nuancer, der skiller. Men jeg vil sige, at i forhold til de rammer, der har været for den økonomiske udfoldelse i kommunen, så er det her ganske udmærket.

Det kan man egentlig forvise sig om, når man ser på alternativet fra Enhedslistens side, som medfører enorme ulovlige skatteforhøjelser og et voldsomt forbrug. Ikke fordi jeg har manglende sympati for en stor del af forslagene, men tingene skal nu en gang hænge sammen.

Derfor må jeg kippe med flaget for så vidt den økonomiske ansvarlighed, som her er udvist. Det svarer egentlig meget godt til det, jeg måtte sige i min første tale, at grundlæggende er det ikke økonomi, det står så galt til med i København, den går faktisk godt.

Til gengæld må jeg sige, at jeg tror, der er noget galt med vores struktur eller måske rettere sagt vores kultur her på Rådhuset. Jeg tror, at vi efterhånden har en syg kultur, som jeg tror, der skal nogle ret voldsomme ting til for at rette op på.

Da vi gik til budgetforhandlinger i år, tilkendegav vi helt åbenlyst, at vi havde ikke på forhånd nogen krav, naturligvis havde vi ønsker, men vi ville egentlig godt som byens næststørste parti lægge mandater til at præge udviklingen, og vi ville godt være med til at bære ansvaret. Det tilkendegav vi på ét møde hos overborgmesteren, og siden hørte vi ingenting.

Man kan godt, som fru Winnie Larsen-Jensen lige gjorde det, gøre det til et spørgsmål om surhed. Det er det sådan set ikke, det er en nøgtern konstatering af, at sådan er kulturen altså på Københavns Rådhus i dag. Der er ikke tale om et bredt samarbejdende folkestyre, der er ikke tale om, at man lytter til hinanden. Der er ikke tale om, at man som i andre kommuner i dette land i virkeligheden efterstræber at få alle med.

Det synes jeg er sigende, og jeg synes, det er ærgerligt, for det at få alle med, hvis man overhovedet kan, det må være en selvstændig vigtig målsætning for enhver demokratisk forsamling.

Når man kigger på den sammensætning, budgetforligskredsen har, så turde jeg egentlig sige, at jeg ved, at det for en række af partiernes vedkommende i hvert fald udadtil er en meget fin demokratisk målsætning.

Det er klart, at det har fået os til at tænke i strukturbaner i relation til den kommende situation i Borgerrepræsentationen efter det næste valg, og der vil vi i hvert fald i det nye år melde os på banen til et konstruktivt arbejde for at få sat en stopper for den i hvert fald unødige splittelse, som dette er udtryk for.

Når jeg så kort skal nævne, hvad jeg synes, der mangler, og hvor jeg kan sige, at vi faktisk vil støtte nogle af Enhedslistens forslag, så er det spørgsmålet om integration, der trænger sig på.

I dette budget, i dette år, hvor Borgerrepræsentationen, københavnere, medierne har fokuseret utrolig meget på den stigende opsplittelse, som foregår i vores by omkring integration. Der er der i dette budget ikke sat én eneste krone af til det, man har kritiseret mig for ikke at ville, nemlig forebyggelse, ikke én krone.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Der er et parti, der har stillet et forslag, det er Enhedslisten. Jeg må sige, at når man også i de nuværende medier finder en kritik af, at vi godt vi have nogle håndfaste pædagogiske rammer for integrationsindsatsen, kombineret med en job- og aktiveringsgaranti for alle indvandrere, kombineret med en fornuftig pædagogisk ramme omkring folkeskolen, så ikke hver anden tosprogede, der udgår fra en københavnsk 9. klasse, ikke kan læse eller skrive. Når man kritiserer et sådant forslag for at være for ensidigt, og der ikke er fokus på forebyggelse, så er det, jeg har et eneste spørgsmål: where is the money?

Det betyder, Klaus Hansen, som åbenbart også er gået ud af 9. klasse som tosproget københavnsk kommune, hvor er pengene, hvor er pengene – de er der ikke.

Det synes jeg et eller andet sted er umanerligt forstemmende, når man følger den nuværende debat. For efter min opfattelse er det altafgørende spørgsmål og den største udfordring for denne kommune, at vi netop får alle, alle som kan og vil med. Uanset om det gælder herinde eller ude i byen. Hvis ikke man gider sætte midler af til den allervigtigste opgave, så er der tale om luftsteg og vindfrikadeller. Det vil jeg i hvert fald godt have lov til at beklage.

Derudover så ikke så meget mere, vi vil stemme for en hel del af budgetforligspartiernes forslag, det er, som jeg har sagt det, glimrende og udmærkede forslag. Og ellers så vil vi til nogle ting undlade, til nogle ting stemme imod selvfølgelig, og man vil kunne se af afstemningsrækkefølgen, hvilke forslag der er tale om.

Men jeg må stilfærdigt udtrykke det håb, at en anden gang, når et parti forelægger et ønske om at deltage i det demokratiske arbejde uden på forhånd at stille krav, at man så i folkestyrets navn dog prøver. Den holdning tror jeg egentlig ville smitte af på mange ting her i byen og egentlig kun til det bedre.

Bjarne Fey (F): Vi har jo lavet et budget, et pænt budget, et budget der kommer meget godt rundt i hjørnerne, måske lidt for pænt for nogle. Men vi synes sådan set fra SF, det er et budget, et pænt budget, men det er også et budget, der forpligter for fremtiden. Men det vil jeg komme ind på lidt senere.

Først vil jeg godt bruge en del tid fra SF's side til at imødekomme nogle af de kritikpunkter, der har været fra enkeltpartier, siden vi fremlagde budgetteksten.

Tillad mig lige i starten her at citere en engelsk økonom, John Robertson: Hvis man har bacon, kan man få æg og bacon, hvis man har æg. Det er lige så klogt, som det er selvindlysende og banalt. Hvis alle ens forudsætninger bliver opfyldt, så skal man nok få det, man havde forudsagt.

Men talentet ligger ikke i at stille forudsætningerne op, men det er der, hvor ens forudsætninger har en gang på denne jord, eller om de kan bruges til at skabe billeder og drømme for folket. Begge dele er helt legitimt, blot man handler og vurderes derefter.

Forudsætningerne er netop det kildne spørgsmål i dette budget for os alle, hvad er vores forudsætninger for at deltage i dette budget. SF valgte fra starten at acceptere de forudsætninger, der var skitseret i budgetoplægget fra 2006. Det vil sige uændret skat fra 2006 og holde os inden for aktivitetsrammen på 391 mio. kr. som skitseret af regeringen.

Dette gjorde vi, selv om vi synes, det er dybt urimeligt, at kommunen ikke får del i alle de nærmest surrealistiske værdistigninger, der er på boligmarkedet, og som ikke tilfalder os i skattepengene. Dette gjorde vi, fordi vi ville sikre os et budget, der var socialt og økonomisk ansvarligt både over for borgerne, over for kommunens samlede økonomiske situation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

Det gjorde vi også vel vidende, at det fratog os den mulighed, den muligvis smukke vision at føre landspolitisk kamp ind i København via budgetforhandlingerne, en kamp der kunne føres, hvis vi overskred love og bekendtgørelser og hævdede skatten.

Her kommer vi til forudsætningerne igen. Forudsætningerne af en sådan handling ville kræve, at der var et flertal i Borgerrepræsentationen, der ville dette. Denne forudsætning har vi i SF vurderet, ikke kunne opfyldes selv med vores deltagelse i sådan en strategi. Det tror jeg såmænd godt, det ærede parti, Enhedslisten også vurderede fra første færd af.

Så i bund og grund baserer Enhedslistens budgetudspil sig på forudsætninger, der ikke kan lade sig gøre. Der er måske mere tale om vision, om at tage et opgør med regeringen og de borgerlige igennem budgettet, det er helt fair.

Når vi har valgt at stå der, hvor vi står, så gjorde vi det, fordi vi mener, at de fremlagte forudsætninger ikke rykker afgørende ved det faktum, at hvis nogle lokalpolitikere har styr på udviklingen og økonomien i København. Der er simpelt hen for meget på spil, synes vi, til at overlade initiativet til regeringen eller til Socialdemokraterne og de borgerlige, til at vi bare vil hoppe af her. Vi vil simpelt hen ikke gamble i spillet om Københavns fremtid.

Så alt i alt mener vi, at Enhedslistens vision er smuk, men i vores optik en anelse overvurderet. Og når vi i disse sager ser, hvordan Ensomhedslisten, nej undskyld Enhedslisten forvalter sit budget, valgstrategi, så må vi konstatere, at den er måske en lille tand for populistisk og knap så visionær, som forudsætningerne ellers lagde op til.

Man kan også vælge en mere prosaisk tilgang til det. Enhedslisten har hele tiden vidst, at de ikke ville få flertal for denne strategi, et spørgsmål for dem blot om SF måske ville være med. Der er godt og grundigt tale om et valgbudget, og dermed kommer man til den sørgelige kendsgerning, at Enhedslisten endnu en gang har valgt at føre politik via mellemmand, Enhedslisten har endnu en gang valgt at sætte sig uden for indflydelse. Det er ærgerligt, fordi SF ville godt have været sammen med Enhedslisten.

Og så til selve budgettet. SF skal være de første til at indrømme, at det er småt med de rebelske og regeringstruende initiativer i dette budget, vi kan også nøjes med mindre.

Til gengæld synes vi, der er tale om et pænt budget, et budget, der kommer rundt i næsten alle kroge af kommunens serviceområder, det budget, som vi kan være bekendt og meget mere end det.

Det er også et budget, der forpligter, forpligter på opsamling og videreførelse af initiativer i de kommende år. Lad os bare gå til biddet med det samme, for de store forpligtelser ligger i dette budget.

1) hele moderniseringsområdet for psykisk syge og de handicappede, her får området tilført 29 mio. kr., plus de penge, der er taget fra mindreforbrug fra FAU. Der ligger en plan for millioner og millioner af kroner, som der skal samles op på i 2007.

Pladser til handicappede børn, der er afsat 42,7 mio. kr. igen med en erklæring om, det skal vi samle op på i 2007.

Ældreplanens fase II, herunder modernisering af plejeboliger. Idrætsanlæg for 70 mio. kr. 4 væsentlige punkter i det her, som forpligter os for milliarder af kroner i fremtiden.

Der er en hage på det, og det kan man godt komme efter, der er ikke skaffet finansiering til det endnu, men vi har lagt hovedet på blokken, kan man næsten sige, at det skal der findes.

Vi har forpligtet os til at høre noget ved de her vitale områder, modernisering af boliger til psykisk syge og handicappede, pladser til handicappede, ældreboligerne og idrætsanlæggene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

Det synes vi var for vigtigt til at lade gå upåagtet hen, det vil vi godt være med til at sikre var med i budgetaftalen, vi kunne ikke overlade det til de andre og være sikre på, at de ville tage det med i en budgetaftale.

I dag kan man læse i JP, at folkeskolen bliver spist af med deres egen hale, jeg hører næsten skoleborgmesteren sige det samme. Intet kunne være mere ukorrekt, for når vi ser på de samme bevægelser på budget 2006, så er der en nettogevinst på folkeskoleområdet på minimum 50 mio. kr., og så har vi ikke engang medtaget skolernes andel af den ekstra sum, der går til vedligeholdelsespuljen på 50 mio. kr.

SF er godt tilfreds med forliget på skoleområdet, ikke kun pengemæssigt, vi kunne godt have ønsket os flere, men det er tilfredsstillende.

Men vi er også tilfredse med det fokusområde, der er i budgettet, og her har det været helt afgørende for SF, at vi fik fokus på PISA. Med 30 mio. kr. kan vi rykke et godt stykke derhenad. Vi opfatter faktisk også PISA som et instrument i forhold til vores tosprogede, og nu er Søren Pind gået, det er også lige meget, det får I andre at vide. Det er faktisk også et instrument for at lave en kvalitetssikring af vores undervisning på dette område. Det løser ikke det hele, men det er en vejledning til at sige, hvor går vi videre.

Der har været yderligere fokus på at skulle sige, hvordan hjælper vi de sårbare skoler, skoler, der har problemer med deres image, med deres rygte, med at få skoleoptag, der er afsat penge til det.

Vi er også rigtig glade for, at der kommet 10 mio. kr. ekstra til undervisningsmidler, de er ikke varige, men de er der.

Så er vi meget, meget begejstrede for, at vi får en opstrammet fokusering på hele tosprogs-undervisningen. Vores egen forvaltning, U&U-forvaltning peger selv på, at nu skulle der strammes op på de bevillinger, der kom på tosprogsområdet. De er ikke sikre på, hvad man har brugt tosprogsmidlerne til. Med dette budget kommer der en opstramning og en præcisering af, hvad vi ønsker, der skal bruges penge til. Der er allerede lagt stramninger på sprogcentre, nu kommer også skole-hjem-samarbejdet. Vi er godt tilfredse med skolebudgettet.

Miljø- og trafikområdet er vi også rigtig godt tilfredse med. Hele busfremkommeligheds-spørgsmålet i kraft af HUR, hvor vi får fordoblet vores bevillinger ind, de penge vi ikke fik brugt på reducere af takstforhøjelserne, det er rigtig, rigtig godt.

Vores 35 mio. kr.s plan på cykelområdet, på vejvedligeholdelsen og på andre foranstaltninger, det er vi rigtig godt tilfredse med.

Lokaludvalgene 15 mio. kr., det er vi rigtig, rigtig godt tilfredse med, vi synes, de områder er simpelt hen for vigtige til at overlade til andre at skulle have kørt dem igennem.

Så har vi en lille, lille andedam, artistuddannelsen endnu en gang på tryk. Hovedbiblioteket, endnu en gang på tryk, Bavnehøj endnu en gang på tryk, og så det nye her, de tre vil vi godt sætte ekstra fokus på, fordi vi ikke er helt sikre på, at det kører, som det skal, men det er den rytmiske musik, som vi med dette budget faktisk endnu en gang får understreget, at det er en kunstnerisk genre, vi støtter og gerne vil fremme.

Sluttelig vil jeg sige, har vi også syntes, det var vigtigt at være der, fordi vi gerne ville noget for de svageste. Det var de 14,4 mio. kr. på ældreområdet, plejeområdet. Det var kanylerne på Vesterbro, det var lokalcentre med 21 mio. kr., det var de psykisk syge unge med 13,5 mio. kr. til næste år og 11,8 i 2007.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Vi synes faktisk ikke at kunne være bekendt ikke at være til stede og være med til at påvirke dem her og være med til at takke budgetforligspartnerne for, at de var med på disse forslag. Det er ikke vores alle sammen, men vi har været glade for at kunne bidrage til det her.

Så vi synes alt i alt, at der er tale om et økonomisk og socialt velafbalanceret og ganske fremtidsorienteret budget, der tager hånd om de svageste i København. Det vedkender vi os gerne, vi er faktisk lidt stolte af det ud fra de forudsætninger, der var, synes vi, vi har fået et godt resultat.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil faktisk starte der, hvor Bjarne Fey sluttede, fordi jeg synes også, at det er et godt budgetforlig, og det vil jeg også sige tak for. Det er et rigtig godt resultat, vi er nået frem til.

Med forliget er der foretaget nogle gode og vigtige prioriteringer for København og københavnernes. Nu må I godt lige være lidt stille alle sammen, jeg synes, der er meget snak i krogene.

Det er oven i købet et langsigtet budgetforlig, vi har indgået for 2006. Jeg ved ikke, om det er, fordi der blev lyttet til mine opfordringer om at vise mod og træde i karakter med langsigtede beslutninger i stedet for at vælge kortsigtede mere spektakulære løsninger. Under alle omstændigheder så er det resultaterne, der tæller.

Det er også af stor betydning, at vi tager fat i den tværgående prioritering og træffer de fremadrettede beslutninger, der både er til gavn for Københavns samlede udvikling og for den enkelte københavnere.

Men det er også beslutninger, der skaber gode arbejdsvilkår for os politikere og for alle vores administrative og udførende medarbejdere i Københavns Kommune ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, undskyld, Inger Marie Bruun-Vierø, jeg er enig i, at der er alt for meget støj og uro. Man bedes venligst sætte sig på sin plads og være stille. Respekt for taleren.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg synes simpelt hen, det nærmere sig larm.

Men i hvert fald så synes jeg på det overordnede plan, at budgetforliget er rigtig godt, fordi der er kommet både det langsigtede ind, og der er kommet det tværgående ind.

Men i Det Radikale Venstre er vi også rigtig godt tilfredse med, at de 7 temaer, som vi fandt vigtigst, alle er blevet tilgodeset. Der er faktisk i budgetforliget sat midler af til alle 7 områder.

Vores første tema var it-området. På it-området er der bl.a. truffet vigtige beslutninger om at indføre kost på plejehjemmene og at etablere bedre telefonsystemer for borgerservice, som vil være med til at skabe nemmere adgang for borgerne til kommunen.

Men mest opmuntrende er det, at der nu på begynder analyser og udbud af den digitale sagsbehandlingsplads. Det vil bl.a. betyde, at borgerservice kan blive en realitet.

Vores andet tema var folkeskolen. På folkeskoleområdet er vi i det Radikale Venstre glade for, at der er afsat ressourcer til en reel opfølgning på PISA-undersøgelsen, og der er afsat midler til indkøb af ekstra undervisningsmidler og til at styrke skole-hjem-samarbejdet. Vi venter os positive resultater af et forbedret samarbejde mellem folkeskole og privatskole.

Vores tredje tema var ældreplanen fase II, og jeg skal ærligt indrømme, da jeg hørte budgetordførernes taler ved 1. behandlingen i år, så blev jeg en anelse, der blev sagt bekymrende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

lidt om ældre- og sundhedsområdet. Overborgmesteren sagde sågar, at ældreområdet jo fik sidste år. Men det gik heldigvis ikke så galt, tværtimod, det var blot stilhed før stormen. For det viste sig jo, at der var god vilje til at understøtte den nødvendige udvikling på ældreområdet.

Vores fjerde tema var de svage grupper, som til vores tilfredshed også er blevet prioriteret i budgetforliget med forbedrede vilkår for både handicappede, psykisk syge og udsatte unge. Ikke mindst er vi meget glade for, at der sættes foranstaltninger i værk, der giver plads til dagtilbud og aflastning af handicappede børn.

Vores femte tema var folkesundheden, hvor vi med budgetforliget har foretaget helhedsorienterede og langsigtede prioriteringer på baggrund af konkrete planer på alkoholområdet, hiv/aids-området og Byen i bevægelse. Det er nogle planer, som også vil række langt ind i fremtiden, og som vil udgøre nogle af grundstenene i en ny folkesundhedsplan, som vi også har besluttet os for skal foreligge, inden vi forhandler budget næste år.

Samtidig gør vi noget alvorligt for at skabe flere røgfri miljøer på kommunens idrætsfaciliteter, ligesom vi også skal i gang med at sikre, at det er muligt at få et måltid sundt mad, når vi dyrker sport derude.

Det Radikale Venstre har også været en stor fortaler for sundhedscentre, og der er det også rart at konstatere, at vi kan fortsætte udviklingen. Det er i hvert fald noget, som københavnere også vil lægge vægt på. Jeg bliver rykket hver eneste dag fra borgere rundt om i byen, der spørger, hvornår får vi f.eks. et kronikercenter, der hvor vi bor.

Jeg var på Amager forleden dag, og der er rigtig mange borgere derude, der længes efter også at få et kronikercenter der. Det var måske et par år endnu, inden vi kan nå at imødekomme deres ønsker, men vi har virkelig lagt nogle spor, der bliver bemærket, og som efterspørges. Det ved jeg så, at hele Borgerrepræsentationen også er interesseret i, at vi følger de spor.

Vores sjette tema var det fysiske miljø, og her er parterne enige om, at kommunens indsats på trafikområdet de kommende år har høj prioritet. Især er vi glade for, at der er afsat et betragteligt beløb, der bl.a. skal tilgodese cykelfremkommeligheden.

Vi glæder os også til en handleplan for Københavns byrum, og i den mere beskedne ende, at København får mobile toiletter. Det er i sig selv en illustration af, at det fysiske miljø er en sammensat størrelse, og at ethvert initiativ, der betyder en renere by, skal hilses velkommen.

Til sidst, Det Radikale Venstres syvende punkt var vedligeholdelse, og som også i år er prioriteret i budgetforliget. Vi har fortsat et efterslæb vedrørende kommunens skoler, institutioner, idrætsanlæg m.v. Parterne er enige om, at ud over de penge, der allerede er besluttet skal anvendes i de kommende år, så skal der sikres yderligere midler til genopretning og vedligeholdelse. I det omfang, der dukker yderligere penge op, så ved vi godt, hvad for en vej de skal hen.

Vedligeholdelse er også vedligeholdelse af medarbejdernes kompetencer, og også på dette område mener jeg faktisk, at forliget sætter nogle spor, der peger fremad, er fremadrettede. Det tror jeg også, at medarbejderne vil sætte pris på, fordi det er stadig væk et efterspurgt gode, der ikke til fulde er imødekommet.

Alt i alt et budgetforlig, som vi i Det Radikale Venstre er rigtig godt tilfredse med. Vi kom med 7 punkter, og vi fik gode resultater på dem alle. Vi kom med noget overordnet, vi synes, det blev imødekommet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Vigtigst af alt med dette forlig er dog, at det er til gavn for København og københavnere. Det Radikale Venstre er, som det sikkert er fremgået, rigtig glad for det indgåede forlig, og jeg vil også her adressere en tak til de parter, der har været med i dette forlig. Det har været rigtig dejligt at se, hvad for et resultat der kom ud af en lang, lang dialog, men resultatet er som sagt godt.

Mikkel Warming (Ø): Der var ingen ende på selvrosen, ingen ende på selvglæden, da de 4 forligspartier havde lavet deres aftale. Den radikale ønskeseddel hundrede procent opfyldt.

SF-aftrykkene på forliget var så store, at de fyldte det hele, og De Konservative kunne med meget stor tilfredshed sige, at det var det mest konservative budget, der endnu var lavet.

Jeg lover ikke at sige det her for tit, men i denne sammenhæng har Mogens Lønborg faktisk ret, for der er smurt godt på, sminken er tyk, facaden skinner, og det er ikke meningen, at man skal se ind bagved.

Men sminken kan ikke skjule alt, at bag facaden gemmer der sig forringelser, gemmer der sig højredrejning. Hvis man forsøger, så krakelerer sminken.

Et blandt mange eksempler. Forligsteksten har pralet meget af alle forbedringerne på hospitalerne, men glemmer at fortælle de 130 mio. kr. man samtidig sparer, fordi de lå i budgetforslaget, færre ansatte, dårligere arbejdsforhold, ringere behandling af patienterne.

Et andet stort slagnummer, vi har hørt det indtil nu i budgetforliget, det er folkeskolen, som i den grad trænger til et løft. Efter PISA-undersøgelsens offentliggørelse lige før folketingsvalgekampen har alle partier, ikke mindst de såkaldt ansvarlige, fortalt, hvor meget de ville gøre.

Lad os se på det, budgetforslaget indeholdt besparelser for i omegnen af 70 mio. kr. Forligspartierne vil bruge næsten 50. Selv når vi tæller vedligeholdelsen med, så lad os gøre det, så er det stort set en dans på stedet.

Andet eksempel: man giver undervisningsmaterialer et løft med 10 mio. kr., det er fornuftigt, men at finde pengene inden for egen ramme, altså skære andre steder for næste år, er hul i hovedet.

Indholdsmæssigt er melodien fra forligspartierne den helt sædvanlige, vi har hørt i så lang tid, tests er vejen frem. PISA-undersøgelsen, som er værd at bide mærke i, fortæller os, at København er gennemsnitlig med ekstremt store forskelle mellem de bedste og de dårligste. Den fortæller os, at rystende mange, ikke mindst tosprogede, ikke kan nok, når de går ud af folkeskolen.

Men det er ikke det eneste, som PISA-undersøgelsen fortæller os, den fortæller os også, hvad der faktisk virker: efteruddannelse af lærerne, lokal evalueringskultur med en standardtest ikke virker. Hvorfor insisterer specielt Socialdemokrater og Venstre på at opfylde alle krav til begrebet funktionel analfabet, når man læser PISA-undersøgelsen?

Vi stiller en stribe ændringsforslag, som vil sikre folkeskolen i København et helt nødvendigt løft for at sikre ikke mindst de tosprogede i folkeskolen. Så går forligspartierne ind og skærer ned i dansktimerne til de tosprogede elever. Hvad tænker Socialdemokraterne, hvad tænker SF'erne, hvad tænker De Radikale egentlig på, hvordan kan det forbedre integrationen, hvordan kan det forbedre det faglige niveau i folkeskolen at skære dansktimer for tosprogede væk, som man gør?

Ældreområdet samme melodi, en stribe meget grove forringelser lagt ind i budgetforslaget, de fleste af dem gud ske tak og lov rullet tilbage, men ikke alle. F.eks. vil de ældres

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

hjemmehjælp blive beskåret, når der skal gennemføres en skærpet visitation, altså at alle ældre skal have en ny vurdering af deres behov for hjemmehjælp, som skal ende med en besparelse i millionklassen.

Vi vil en anden vej. Vi vil skabe rettigheder for den enkelte, Københavns Kommune er jo i den unikke situation, at antallet af ældre falder. Det økonomiske frirum, det giver, bør udnyttes til at hæve standarden for hjemmehjælp, for plejehjem, mere hjemmehjælp til de hjemmeboende, mere tid til den enkelte plejehjemsbeboer.

Vi har fremlagt en stribe visionskvalitetsstandarder, som handler om, at man skal have lov til at være menneske, også selv om man har behov for hjælp fra det offentlige. Hjælp til at komme op om morgenen, hjælp til at komme i seng om aftenen, hjælp til bad og hårvask bare to gange om ugen, hjælp til at få frisk luft bare en gang om ugen. Kort sagt retten til at blive behandlet som et menneske.

For at fortsætte så vil forligspartierne afskaffe pensionstrabatten i den kollektive trafik, den skal nemlig erstattes af andre kriterier. Alle ved, at når man først begynder at lave indtægtsgrænser for f.eks. at kunne få rabat i den kollektive trafik, så er det meget nemt næste gang at ændre grænserne, når der skal spares. Hvorfor SF og Socialdemokrater absolut vil gå i spidsen for at erstatte kollektive ydelser med individuelle ordninger, det er os en gåde. Det er endnu et eksempel på den højredrejning, der ligger under sminken.

Mens man taler om det gode børneliv, så får fritidshjem og klubber en over nakken igen. Lukkedage, takststigninger og besparelser, hjælper det til det gode børneliv, vi gerne vil skabe, hjælper det på den integration, alle snakker om, men gør så lidt ved.

Vi foreslår 17 mio. kr. til at rulle besparelserne tilbage og til at give området et højst tiltrængt løft. Når man kigger på tallene, vil man kunne se, at fritidsområdet, klubområdet i de sidste 5 år har sparet over 20 pct., får vi bedre børneliv af det.

Nu vi er ved børnene, så er det interessant at se, hvor man i forligskredsen bl.a. henter finansieringen. Børneplanen er blevet tømt, 100 pct. tømt nu, alle overskydende midler er væk uden så meget at orientere Enhedslisten, der jo ellers var aftalepartner i børneplanen, har forligspartierne i desperation tømt.

Forvaltningen havde anbefalet en buffer på 90 mio., således at hvis der skete bare en lille bitte ændring i børnetallet i de næste år, så kunne man leve op til at sikre pladsgarantien. Det forslag har vi videreført i aften.

Men hvis der sker blot en lille ændring i børnetallet, ja så er man på den, så ryger pladsgarantien, medmindre man går ud og finder helt nye penge. Sikrer det et godt børneliv?

De perspektivløse årlige nedskæringer vil desværre fortsætte. Hverdagen i vuggestuer, børnehaver, plejehjem og skoler vil hvert år fortsat blive lidt værre.

Jeg har hørt SF's borgmester på møder stolt fortælle, hvordan grønthøsterbesparelserne, omstillingsbidraget nu er afskaffet. Og ganske rigtigt, det har fået et nyt navn, nu hedder det et prioriteringsrum på 200 mio. kr., der skal skaffes hvert år på alle fagforvaltninger. De udtalelser siger meget om SF's forhold til budgetteksten mere end virkeligheden.

Budgetforliget er et sminket lig, det var vigtigere for forligspartierne at overholde finansministerens økonomiske spændetrøje end at lave et budget, der reelt betød fremskridt for københavnere. Man har ikke turdet kæmpe for københavnere, men bøjede sig for regeringen som udgangspunkt. Det var det, Bjarne Fey brugte 5 minutter på at starte med at fortælle om, de københavnere, hvoraf to tredjedel ikke har bil, hvor cyklen er det mest brugte transportmiddel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Derfor kan man undre sig over, at der ikke for alvor i det budget investeres i at fremme cyklismen, fremme den kollektive trafik og begrænse biltrafikken. I stedet fremmer de samme partier plus et par stykker til netop biltrafikken, når man bygger 4.000 p-pladser i brokvartererne i de kommende 5-6 år og bruger over 1 mia. på det.

Vi ved, at luftforureningen i høj grad skyldes trafikken, vi ved, at partikelforureningen dræber mindst en københavner om dagen. Vi har pengene til at gøre en indsats, 118 mio. opkræver man i øget p-takster næste år. I stedet for at hælde dem ned i jorden i parkeringspladser, vil vi i Enhedslisten bruge dem på at forbedre cyklisternes forhold, på at forbedre den kollektive trafik, på at trafiksanere, på busfremkommelighed. Vi har i øvrigt flere andre hensigts-erklæringer i den anledning. Den socialdemokratiske ordfører var inde på nogle af dem.

Jeg vil så hive en anden frem, H 23, hvis han vil slå op på den, som handler om, at vi foreslår, at forvaltningen skal lave et oplæg til, hvordan man kan etablere en cykelrute langs Søerne.

Vi synes, det er spændende at få et oplæg fra forvaltningen på den konto, og eftersom det er planket direkte fra Ritt Bjerregaards cykelplan, så går vi ud fra, at Socialdemokraterne vil stemme for i aften. Det er nemlig ikke en principbeslutning, det er et oplæg, vi beder om.

Forligspartierne tager ikke fat på byens store udfordringer. Vi har under førstebehandlingen foreslået i vores ændringsforslag, at budgettet bliver afsat for at bygge billige boliger, afsat for et reelt løft til byens ældre, afsat for en reel nødvendig styrkelse af folkeskolen.

Byens mangfoldighed, som vi er så glade for, handler om, at der skal være plads til alle slags mennesker, boligmarkedet er nok den vigtigste faktor i ensretning og social udrensning, vi ser i disse år. Resultatet af 10 års asocial boligpolitik begynder for alvor at slå igennem. Et blandt mange midler er at få bygget billigere boliger.

Så kan man diskutere, om det skal være den socialdemokratiske spidskandidats model, jeg har set nogle spændende indlæg fra formanden, den siddende formand i aviserne her den seneste stykke tid.

Vi vil hellere droppe den diskussion og se at komme i gang, lade kommunen selv bygge lejeboliger, hvor det er muligt at holde huslejen nede i stedet for at være afhængige af markedet. Det vil vi bl.a. bruge budgettet til.

Mangfoldighed handler også om forskellige slags arbejdspladser i byen. Af den grund og af mange andre grunde synes vi faktisk, det er vigtigt at fastholde og udvikle Hvide Kødbymrådet som et område, hvor der produceres fødevarer i København. Dels for at holde fast i de over 1.000 arbejdspladser, der faktisk findes i det område, dels fordi vi synes, det er godt, at der produceres mad midt inde i byen. Også af transporthensyn i forhold til de restauranter og cafeer, vi er glade for skyder op, og også fordi der er muligheder i det område for at skabe noget unikt, sammenhængen mellem madproduktion, Hotel- og Restaurationsskolen og mellem den fokus på ernæring, som jeg ved, at både SF og Socialdemokraterne går meget op i i øjeblikket. F.eks. i samspil med et madhus eller måltidets hus, som netop de 2 partier går meget op i.

Derfor undrer det os, ærgrer os, hvis man partout uden at tænke udviklingsmulighederne for de eksisterende i Hvide Kødbymrådet, vil mase Danmarks Designskole ind i Hvide Kødbymrådet og måske lukke muligheder for en nødvendig fastholdelse og udvikling af erhvervene i Hvide Kødbymrådet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Mangfoldigheden i København er truet af social udrensning, af ensretning af byen, budgetforliget gør det ikke bedre, tværtimod, det understreger behovet for det rød-grønne alternativ.

Mogens Lønborg (C): Ligesom sidste år så var jeg også i år meget glad for at lytte til Mikkel Warmings tale her, fordi jeg synes på mange måder, den reklamerer ganske godt for Det Konservative Folkepartis indsats i budgetsamarbejdet, endnu et skred til højre, Mikkel Warming har så ganske ret i sin analyse af det, og det noterer vi selvfølgelig med den allerstørste tilfredshed.

Vi gik til forhandlingerne med et råderum på 173 mio. kr. dog fraregnet sådan ungefær 40 mio. kr., så der lå jo ikke mange penge på bordet. Det beløb voksede undervejs, og der var flere kilder til den vækst.

Jeg vil især notere med stor tilfredshed, at det her forkætrede begreb, mindreforbrug, som vi jo normalt håndterer ved mere eller mindre bevidstløst sådan hen på foråret at overføre, at det fik vi op på bordet. Dermed fik vi underkastet det en politisk prioritering og styring. Det synes jeg er noget af det rigtig gode ved rammerne for budgettet i år, det er, at vi sådan set ikke fik kastet de penge ind.

Vi har jo så nu kunnet se med den budgetaftale, at det faktisk har battet ganske meget, vi har faktisk fået løst en lang række problemer, langtfra alle, deri er jeg sådan set også enig med Mikkel Warming, men vi har fået taget fat omkring nogle meget vigtige problemstillinger og udfordringer i København med denne budgetaftale, som vi nu så i aften forventeligt vil stemme igennem.

Vi kan da også glæde os over, at skatten nu er fastholdt, vi havde gerne set, at den var blevet bragt yderligere ned. Men når udgangspunktet var det, det var, så må vi nok konstatere, at det var ikke en realistisk ambition. Derfor er vi i hvert fald tilfreds med, at den er uændret.

Det vi måske er i særlig grad glade for ved denne budgetaftale det er, at vi nu kommer et væsentligt skridt videre med den nye måde at drive denne butik på, hvor vi sidste år med budgetaftalen fik lagt grundstenen for en meget markant ændring i hele den måde, vi budgetterer på. Så har vi nu med denne aftale fået det arbejde bragt videre, sådan at vi nærmer os det punkt, som vi har arbejdet meget stålsat på i lang tid, nemlig et system, hvor pengene så at si-ge bindes i nakken på brugeren og følger med brugeren ud i den institution eller ydelsesleverandør, der konkret er tale om.

Med det princip får vi jo dels skabt en lang større, bedre og mere effektiv økonomistyring, vi undgår det der med, at når pengene først er kommet ud, så klister de til ude i systemet og uagtet at der måske ikke er den efterspørgsel, som man egentlig havde forudsagt på prognostidspunktet, ja, så kommer pengene aldrig tilbage igen. Der er vi ved at få lidt mere snor i pengene, og så får vi skabt synlighed, og det er også det, der har været intentionen.

Der vil jeg da gerne kvittere i forhold til de øvrige 3 forligspartier med, at vi i fællesskab har bragt vores hele økonomiske styreform videre.

Så vil jeg også notere med meget stor tilfredshed, når det gælder skoledelen, at vi faktisk har fået givet lighedsskolen et dødsstød. Der står i aftalen, og nu vil jeg i særlig grad henvende mig til skoleborgmesteren:

”Den enkelte elev sikres faglige udfordringer svarende til 1) elevens faglige udgangsniveau, 2) elevens indlæringsevne.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Med en sådan formulering er man altså forpligtet til at sikre, at en elev siddende eksempelvis i 2. klasse, men som i et givet fag er på 4. klasses niveau, skal have faglige udfordringer på det niveau og i det tempo, der passer til den pågældende elev.

Slut med, kære skoleborgmester, at man til de bogligt særligt stærke elever bare siger, tag en guitar og lær at spille guitar, som vi jo har hørt skoleborgmesteren sige op til sidste valg. Slut er det med den holdning til de talentfulde børn, vi har.

Nu er der med denne aftale skabt grundlag for, at de også kan få noget ud af at gå i skole, at de ikke bare synger hen, at de ikke ofres på lighedens alter, at de også får det, som er vigtigt for resten af livet, nemlig i skolen en oplevelse af, at gør man en indsats, så kan man få resultater ud af det. Hvis man kan tingene i forvejen, så oplever man slet ikke, at man skal gøre en indsats, og det kan være fatalt for resten af ens liv.

Vi er også meget glade for, at vi er kommet videre med en idrætsfolkeskole, vi har en ambition om at gøre København til idrættens hovedstad og ser netop en sådan idrætsfolkeskole i det perspektiv fuldstændig, som vi ved jo alle, at Sankt Annæ Skole er foregangsskole for musiklivet. Ikke mange, der er noget ved musikken i dag, har ikke rundet Sankt Annæ på den ene og den anden måde.

Nu kan vi så få grundlagt en idrætsfolkeskole, der gerne skulle have samme betydning for idrætten, som Sankt Annæ har det for musikken.

Fra forhandlingernes start lagde vi meget kraftig vægt på, at de svageste grupper, de svageste medborgere skal have et løft. Vi synes faktisk ganske enkelt, at vi på områder, der ikke vedrører de svage, har ganske fine forhold i Københavns Kommune, men på mange områder, hvor det gælder de svageste, har dårlige forhold, de psykisk syge, de handicappede. Derfor har hele forhandlingsforløbet igennem været en hjertesag for os konservative, og vi noterer os så med tilfredshed det resultat, vi er nået frem til.

Tilsvarende har sygehusene, og det blev også fra min side fremhævet i min budgetordførertale tilbage i august, været et helt og aldeles afgørende punkt for os. Vi kan ikke være bekendt at sende vores sygehuse over i den nye region i en dårlig stand, hvor vi så at sige tørrer nogle problemer af på den kommende region for år 2007.

Derfor er vi rigtig tilfredse med, at det lykkedes stort set at få bevilget det, som Hovedstadens Sygehusfællesskab manglede for at kunne få et budget til at hænge sammen, som i øvrigt havde været udsat for en ganske betragtelig besparelse.

En mærkesag for os sidste år var også en mærkesag for os i år, nemlig at styrke det frivillige sociale arbejde, styrke civilsamfundets medvirken i løsningen af sociale opgaver. Vi fik sidste år kæmpet igennem et løft fra sølle 10-15 mio., det er jo småpenge i den store sammenhæng, men det er penge, der virkelig falder på et tørt sted, og som disse frivillige sociale organisationer er himmelhenrykte for.

Vi har fået løftet det yderligere 1 mio. kr., det lyder ikke af meget, men der er stor, stor glæde. Jeg tror godt, jeg tør sige, at det er de penge overhovedet af alle 30 mia., der giver mest social effekt. Der er ingen andre områder, hvor vi kan pege på et beløb tilsvarende og så forvente, at vi får så meget socialt arbejde ud af det som de 15 mio. kr. Så det vil jeg også gerne kvittere for og glæde mig sammen med de frivillige sociale organisationer for, at det også i år er blevet til et løft.

Så synes vi, at vi ved budgetaftalen har fået lagt nogle ganske flotte perspektiver ind på folkesundheden, vi kvitterer især i forhold til Det Radikale Venstre, som spillede ambitiøst ud

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

med et løft på folkesundheden. I forhandlingsforløbet tror jeg, vi alle blev meget grebet af de tanker, som blev bragt frem, og jeg synes, vi har fået et ganske flot resultat.

Nu når der kom så mange engangspenge på bordet her, ikke mindst også frigivelsen af de reserverede midler til betaling af den selvbudgetteringsbeslutning, vi tog for nogle år siden, jamen så er det rart at konstatere, at mange af dem også er engangsudgifter, nemlig til en afhjælpning af den desværre alt for store vedligeholdelses- og renoveringspukkel, vi har både på bygninger og anlæg, men også på veje og cykelstier.

En mindre ting, som vi er meget, meget glade for, og det er i penge meget små ting, men vi er meget glade for, at det meget spændende museum, som Daniel Liebeskind har designet, nemlig Dansk-Jødisk Museum, har fået et løft. De har i forvejen ikke noget stort budget, men det er et utrolig spændende museum af flere grunde.

Dels fordi de fortæller en meget, meget interessant og hyperaktuel historie, nemlig hvordan en etnisk minoritet bliver integreret i vor by, det har taget mange hundrede år, ikke fordi det først er lykkedes nu, det er faktisk lidt af en succeshistorie, og der får man en ganske god og meget lærerig indsigt i, hvordan det er lykkedes. Jeg håber meget, at byens skoler flittigt vil komme på besøg på Dansk-Jødisk Museum.

Jeg er ekstra glad for, at vi samtidig har sikret, at staten dobler op mindst, idet vores udmærkede kulturminister har givet tilsagn om yderligere at ville tilføre Dansk-Jødisk Museum midler, dog forudsat at Kulturarvsstyrelsen kvalitetsgodkender museet, men det forventer jeg i hvert fald er lidt af en formssag.

Så alt i alt må vi Konservative sige, at vi synes, at det har nyttet at være med. Vi synes, at der er et godt resultat af 5 mandaters arbejde. Vi har jo den grundholdning, at de stemmer, Det Konservative Folkeparti har, de skal arbejde, vi skal have indflydelse, og det synes vi faktisk også er lykkedes med denne budgetaftale. Så det kan vi notere med stor tilfredshed.

Så vil jeg bare lige sige en enkelt ting til sidst, og det er omkring penge til integrationsområdet. Søren Pind var inde på det, og sådan umiddelbart er det rigtigt, hvad Søren Pind har sagt omkring, at der ikke sådan direkte er afsat penge til forebyggelse. Men der er jo, skal man huske på, mange penge i budgettet også øremærket til integration, f.eks. i forbindelse med vores skole, hvor der er rigtig mange penge til ekstraundervisning i forbindelse med tosprogede. Det er jo også at forebygge, det er i høj grad at forebygge, at man hjælper de tosprogede til en bedre undervisning, herunder en bedre undervisning i dansk.

Så jeg mener, at vi har sådan set jo inde i systemet forebyggende midler. Og så er det i øvrigt vigtigt, når vi snakker integration ikke at tro, at det løses bare ved flere penge, fordi flere penge er ofte den løsning, man tyr til, når man sidder herinde på Rådhuset, og sidder med et problem, man skal løse.

Men i lige præcis tilfældet integration er det helt afgørende, at man ude i civilsamfundet tager meget anderledes fat både fra den danske side og fra indvandrerne side. Hvis vi skal lykkes med at få integreret de mange indvandrere og efterkommere af indvandrere, jamen så bliver vi nødt til at skabe en vilje på begge sider. Det er hårdt arbejde, det er ikke mindst hårdt arbejde for nydanskerne, sprogindlæring, kulturindlæring, adfærdsnormindlæring osv. Det skal der også være en parathed til at påtage sig.

Derfor skal man altså fra indvandrerside være villig til at gøre den ekstra indsats. Vi ved alle, når folk rejser fra en kulturkreds og til et helt andet sted på kloden, det er hårdt, krævende, man får ikke noget forærende. Måske har vi sådan i vores almindelige godhed foræret lidt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

for meget og dermed passiviseret mange. Det skal det være slut med, for det er kun at gøre de pågældende mennesker en bjørnetjeneste.

Karin Storgaard (O): Så står vi her igen, som vi gjorde ved budget 2004 og 2005, desværre uden at have deltaget i forhandlingerne. Et lille sølle møde kunne det blive til, en times tid, hvor vi fremlagde vores krav og ønsker. Det var et rigtig godt møde, skal jeg hilse og sige, det foregik i en god atmosfære hos overborgmesteren og 2 øvrige socialdemokrater. Men desværre kom der ikke noget ud af det. Det der kom ud af det det var larmende tavshed, vi hørte faktisk taget overhovedet ikke noget, før budgettet var underskrevet, og at pressemødet havde været. Men det var måske meget praktisk for forligspartierne, for så kom vi da ikke til pressemødet. Det har vi prøvet før, hvor vi ikke var inviteret, det havde vi ikke mulighed for.

Der er nogle, der måske kunne spørge: Jamen hvorfor er Dansk Folkeparti ikke med, er Dansk Folkeparti helt umuligt eller kravene urealistiske? Nej, ingen af delene. Der er bare nogle, der ikke kan lide os, ikke alle forligsparterne, men et enkelt parti måske, det har vandrørerne fortalt mig, jeg skal nok lade være at nævne, hvem det er.

Så er der åbenbart nogle, der ikke rigtig tør sige fra og sørge for, at man fik et bredt forlig.

Jeg læste for ganske nylig i Lokalavisen for Nørrebro og Nordvest og JP-København, at 3 partier, herunder Dansk Folkeparti, og så citerer jeg:

”... har med deres fokus, ageren og manglende samarbejdsvilje spillet sig selv af banen.”

Det siger faktisk alt om De Konservative. Jeg er dybt skuffet over Michael Rosenmarks kommentarer, det er nemlig ikke manglende samarbejdsvilje. Tværtimod synes jeg, at Dansk Folkeparti på alle fronter og i alle udvalg har forsøgt at samarbejde så godt som alle andre partier. Selvfølgelig har vi nogle sager, som vi brænder mere for end andre. Men derfor og så til at sige, at vi ikke vil samarbejde, det er jeg meget skuffet over at høre.

Det vil sige, når Michael Rosenmark siger sådan, jamen så er det vel også Mogens Lønborgs holdning, og det synes jeg også er meget beklageligt.

Jeg synes i øvrigt, at De Konservative fjerner sig mere og mere fra det borgerlige samarbejde, det er ligesom om, at De Konservative bliver helt SF'ere. Det ved jeg ikke, om det er den vej over, man går eller hvad, eller man kan jo gøre mange ting for at få en borgmesterpost.

Men når vi nu ser på, der er en budgetaftalekreds. Jamen det er i øvrigt mange aftalekredse, der er budgetkredse for 2004, 2005 og nu også snart 2006, hvor de nuværende forligspartier er med.

Så er der en børneplankreds, der er en selvbudgetteringskreds, så er der nogle kredse, hvor Dansk Folkeparti godt må være med som f.eks. boligpolitisk aftalekreds og aftalekredsen vedr. Københavns Energi. Det var nok måske mest af hensyn til flertallet. Men det var ikke derfor, vi gik med, vi synes, det var en god aftale, og det er derfor, vi har været med i den aftale, det har jeg i hvert fald selv sagt o.k. til.

Så er der SF og Venstre, som ikke har været med i denne aftalekreds vedrørende Københavns Energi, og aftalekredsen fører jo også til, at vi skal tale metro og vejforbindelser osv. Nu er Venstre og SF blevet interesseret i at være med i denne aftale, det synes jeg er ganske udmærket, og derfor sagde jeg også forleden dag i vores lille aftalekreds, at jeg synes, de skulle have lov at komme med, selv om der ellers er en regel om, at hvis man først har sagt nej, så kommer man ikke med efterfølgende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Men denne aftale er så vigtig en aftale, hvor det er godt, at så mange partier som muligt er med. Derfor synes jeg, det er udmærket, men det er med den bemærkning, at det skal ikke danne præcedens for, at man også fremover kommer løbende, hvis man ikke har været med i første omgang og vil deltage i en kreds. Det er rent undtagelsesvis.

Budgetaftalekredse holder møder året rundt, ikke for os forstået, men for inderkredsen, vi hører normalt ikke noget om, hvad der foregår. Der er afholdt 7 møder det sidste halve år i budgetaftalekredsene om diverse emner i forbindelse med forligskredsen, som der kan tages beslutning om.

Det er ikke bagatelsager, der tages stilling til, det er f.eks. sager om børneplanen, Beauvaisgrunden, idræt og svømmehaller og investeringsoversigt for reovering af kommunens ejendomme og meget mere. Faktisk vedrører det alle forvaltninger, men det er altså ikke nødvendigt at orientere os om det.

Dansk Folkeparti har derfor sammen med Venstre og Enhedslisten søgt om aktindsigt i det materiale, som er tilgået forligskredsen. Det er interessant læsning, den eneste fejl er, at vi ikke så materialet, før vi bad om det.

Det betyder også, at selv om udvalgene har sager på, som der i princippet er taget stilling til, skal de udsættes og vende forligskredsen, før der tages endelig stilling i udvalget. Det har vi sidst set i går i Bygge- og Teknikudvalget, hvor 2 sager blev udsat af denne grund.

Den ene var puljen til cykelfremkommelighed, vejvedligeholdelse og støjdempering. Så nu bliver sagen forsinket. Vi håber så stadig væk på, at den kan blive vedtaget her inden årets udgang. Men det må vi jo så overlade til dem, der har fået sagen udsat.

Men tilbage til budgetforslaget, som på mange områder indeholder forslag, der matcher Dansk Folkepartis program, krav og ønsker. Der er selvfølgelig også nogle områder, som vi ikke kan stå inde for, og der er også områder, som vi er skuffede over ikke er taget med.

Servicebusser f.eks. Ved førstebehandlingen af budgettet omtalte jeg igen sagen om servicebusser. Vi havde det også med til vores eneste møde med overborgmesteren, og hvis der nu er nogle, der skulle have glemt, hvad servicebusser bruges til, så vil jeg da gerne repetere. Servicebusser målretter sig primært til ældre og handicappede, og som der står i resuméet i indstillingen til sagen, skal primært ovennævnte grupper lettes i dagligdagen, når de f.eks. skal besøge apotek, ældrecenter, læge, indkøbscenter osv.

Sagen blev behandlet på BR-mødet den 12. maj, og indstillingen lød:

”At Borgerrepræsentationen beslutter, hvorvidt der i forbindelse med udarbejdelse af budget 2006 skal prioriteres en tilvejebringelse af finansieringen af en bydækkende servicebusbetjening, herunder hvilken model Borgerrepræsentationen vil anbefale.” ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lige et øjeblik, Karin Storgaard. Der er meget uro, og der er ikke gruppemøde herinde. Jeg skal bede jer om at indtage jeres pladser og være stille.

Karin Storgaard (O): Der var 4, der stemte for, og 3, det var De Radikale, der stemte imod. Det blev også vedtaget, at ordningen skulle gælde lørdag.

Det er uforståeligt, at forslaget ikke har været med ved forhandlingerne, det får vi måske hen ad vejen en forklaring på. Ellers kan vi jo se ved afstemningen, hvordan holdningen er til de ældre og handicappede på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

På renholdelse og vedligeholdelse har Dansk Folkeparti den holdning, at vi bruger for lidt penge til at renholde og vedligeholde byen. Det kan jo ikke undgås, at man ser, hvor snavset der er, hvor mange mangler der er rundt omkring i byen, så vi ser gerne, der bevilges flere penge. Derfor har vi også i ændringsforslag afsat yderligere midler i forhold til det, der er afsat fra forligspartiernes side.

Så har vi idrætsområdet. Vi synes også, at der her skal yderligere penge til idrætsområdet, vi ved godt, der i hvert fald som forslag er et stort beløb, men vi vil gerne have afsat yderligere 80 mio. kr. Vi synes, at idrætsområdet i så mange år har været forsømt. Vi ved godt, at man har talt om at planlægge, komme videre, der skal afsættes osv. osv. Der sker bare ingenting.

Fordi det, som jeg ser forligspartierne er kommet med, det er jo noget, vi har hørt om de andre år også. Intentionen om at tilgodese området er der, men intentioner er jo ikke nok, der skal jo penge til, og pengene mangler. Det er også om at få det speedet lidt op, så der sker noget.

Jeg har ført gjort opmærksom på, at for at bygge 2 svømmehaller, skal man bruge 5 år, det lyder altså lige lovlig meget. Vi bør afsætte betydeligt flere penge på området.

Vi mener også at de her små kunstgræsbaner vil være en god ide at få nogle flere af dem. Vi ønsker samtidig at gøre opmærksom på, at vi ikke vil spare på Assistens Kirkegårds Kulturcenter, vi synes, det er ganske udmærket område. Pengene dertil mener vi godt, at vi kunne tage lidt af fra folkeoplysningen.

På pleje- og omsorgsområdet er det sådan, at der er lagt op til, at der skal nedlægges 107 plejeboliger. Vi tror nok, det er i overkanten at nedlægge 107 plejeboliger, så det har vi ikke lyst til.

Vi gjorde også opmærksom på, at vi ikke ville spare på rengøring hos de ældre, hvad enten det var i plejeboliger eller hjemme, heller ikke på tøjvask, dagcenter m.m. Forligspartierne er nu glædestrålende kommet og sagt, nu har vi fundet de knap 15 mio. kr., der skal bruges, så vi kan rulle besparelserne tilbage. Jamen det er helt fint, så vi undgår de besparelser, det kan Dansk Folkeparti fuldt ud tilslutte sig.

Men der er jo bare det ved det, at vi skal jo lige kigge nogle år tilbage og så se, at vi i forvejen har sparet på området, så 15 mio. kr. er ikke så meget. Men i hvert fald i første omgang kommer vi ikke til at spare på det område, og det synes vi jo er helt fint.

Vi synes, at det er lidt kedeligt hele tiden at skulle høre, vi skal tilpasse på grund af færre ældre. Det er ligesom om, at de ældre ikke rigtig har den samme betydning som andre befolkningsgrupper, vi skal spare, der er for få gamle, og så er det ligesom om, man synes, jamen hvorfor skal de ikke have det godt nok, dem der er der.

Det er så også min erfaring, jeg har været rundt til et par møder på nogle plejehjem, det er så det, de ældre også gør opmærksom på. Men nu giver man lidt, men jeg er bange for, at besparelserne vil fortsætte næste år, fordi så er der trods alt 4 år til næste valg.

De Konservative har jo flot sagt, at de bestemmer, fordi de er med i et flertal. Det vil sige, at De Konservative også vil være med til at spare på de ældre efter valget f.eks.

Men altså jeg vil bare sige, at vælgerne er jo ikke dumme, så de kan udmærket se, hvad der foregår, også de ældre og handicappede.

Vi mener også, at områder som børnefamilier med særlige behov, stofafhængige, handicappede, udviklingshæmmede og psykisk syge skal tilgodeses. Vi ved godt, der er sat nogle penge af, vi mener, behovet for at give dem flere midler er der, og også at man skal se på deres boligforhold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

På bygge- og teknikområdet ønsker vi ekstra 5,9 mio. kr. til vejanlæg, vejvedligeholdelse og cykelstier. Så er vi så frække, så vi siger, jamen Miljø & Forsyning bliver jo sammenlagt med Bygge & Teknik fra 1. januar 2006, så vi mener altså, man kan hente de penge, der skal bruges dertil, lige præcis 5,9 mio. kr., således at vi får mulighed for at gøre noget ved nogle af de ting.

Hvis der er nogle, der ser på vores dagsordener fra Bygge & Teknik, så vil man se, at der har været utallige møder, hvor det har været diskuteret. Man er godt nok enige om, at der skal ske noget, og der bliver måske også lidt håndører en gang imellem, men der er altså ikke det, der skal til. Det er ligesom om, det strandede på, at forligspartierne har en aftale, og så kan man altså ikke se bort fra det. I hvert fald er det ikke det område, man vil tilgodese med i hvert fald 5,9 mio. kr.

Vi bliver ældre og ældre, siger statistikken, og de ældre vil for det første ikke længere nøjes med at være bundet til deres hjem eller plejebolig, de vil opleve byen ligesom alle andre.

For det andet er brugen af den offentlige transport vigtig for dem, for dem som er gangbesværede. Alene en tur til den praktiserende læge kan være en lang vej, hvis bentøjet ikke er helt i orden. Turen til Netto, hvor der kan spares et par ekstra kroner, bliver måske et fravalg, hvis satsen for tilskuddet til mimrekortordningen skæres væsentligt ned.

De ældre i København skal have mulighed for at bruge de offentlige transportmidler til en lavere sats. Folkepensionister har i forvejen ganske lidt at rutte med i dagligdagen, og det vil fratage dem en væsentlig mobilitet, hvis satsen skæres. Kan vi byde de ældre, at de skal fravalge transporten, hvad enten de skal til lægen, til Netto eller opleve København.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte op om nedskæring på dette område, det mener vi er uetisk.

Så derfor er vi ikke enige i den hensigtserklæring, der hedder H 29 om takststruktur, så vi har altså en kontrahensigtserklæring. Vi er ikke interesserede i at afskaffe pensionistkort, og det er vi overbevist om vil ske, hvis budgetpartiernes hensigtserklæring følges. Der vil ske det, at for størstedelen af pensionisterne ske ved frafaldet af aldersrabatten, og de kommer nemt til at betale betydeligt flere penge for at få et kort, f.eks. 3.045 kr. i stedet for de nuværende 345-400 kr. Det er rigtig mange penge for pensionister.

En differentieret rabatordning for ældre som foreslået koster nemt det, man tror er sparet på de ældres kort i administration.

Jeg tror, at Jakob Hougaard, når han i en lokalavis skriver, at pensionister opretholder indtægter i deres 3. alder, som svarer til lønindtægterne i arbejde, er galt på den. Offentligt ansatte ved vi godt ikke har en høj pension. Videre vil jeg give et eksempel på en funktionær, der har været ansat 10-15 år i det private erhvervsliv f.eks., her vil der måske være en kapitalpension til udbetaling på ca. 500.000 kr., heraf betales 60 pct. i skat ved udbetaling, så er der ikke meget tilbage ved siden af folkepensionen til resten af livet.

Nogle har måske sparet for at have til udbetaling på et hus, så hvis vi tager for meget fra dem, så kan de jo spise murstenene.

Så vi har haft bilfri dage, og hvad har vi fået ud af det. 3 bilfri dage var det blevet til i år, og det har da nok været en sjov uge, men jeg ved, der allerede er nogle, der har klaget over, at de synes ikke rigtigt, der skete noget, og kommunen ikke tog det alvorligt nok. 4,1 mio. kr. tror jeg, det er, vi har brugt til det.

Borgerne og brugerne udtalte i pressen, at der var så dejligt stille i byen. Det synes butiksejerne i Indre By sikkert også, at der var, måske lidt for stille i forhold til omsætningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

Men hvad fik vi så ud af de bilfri dage, for 4,1 mio. kr. er rigtig mange penge, specielt hvis man sætter det i forhold til, hvad man kunne have brugt pengene til i varige forbedringer.

Dansk Folkeparti stemte imod forslaget og fik ført til protokols, at pengene burde anvendes anderledes. De bilfri dage giver os et billede af, hvordan det kan opleves uden privat og erhvervsmæssig kørsel i Indre By.

Men er det overhovedet realistisk med en bilfri Indre By, stikker vi ikke bare folk blår i øjnene, og samtidig generer vi en masse handlende, arbejdende og besøgende.

Resultatet af de bilfri dage er, at de, som arbejder og har besøgt byen, har måttet enten stille bilen langt væk eller tage de offentlige transportmidler. Burde man overveje en anden gang, at disse midler kunne bruges til at skabe nogle positive alternativer for de handlende og besøgende.

Hvis man vil fremme en bilfri kultur i det indre København, burde man overveje at skabe nogle gratis p-pladser ved ydergrænserne og nedsætte taksterne på den offentlige transport som varige løsninger.

Vi kan sikkert alle sammen blive enige om, at det ville være rart med færre biler, mindre bilos og mindre støj i byen, men København er også et centrum, et knudepunkt for handel, erhvervsliv og besøgende. Vi må beslutte os for, om København fortsat skal være en metropol eller en middelalderby.

Se, der er jo mange andre ting, hvis vi først taler om biler og trafik. Der er jo bl.a. ønsket om at få en havnetunnel. Vi ved, der er en rapport, der er ved at være færdig, som vi snart skal til at diskutere. Jeg håber, vi kan få gang i det, Dansk Folkeparti er tilhænger af en havnetunnel, og vi ser den gerne igangsat hurtigt, og vi håber selvfølgelig, at staten er med til at finansiere, for ellers så tror jeg, vi har et problem, vi kan ikke selv finansiere den.

Når vi lidt senere skal stemme, så vil Dansk Folkeparti stemme for en stor del af ændringsforslagene, ikke kun for at takkes budgetforligspartnerne, de er i øvrigt også bedøvende ligeglade, for de har deres flertal lige meget hvad. Men vi synes, der er en del af forslagene, som jeg også sagde i min indledning, som opfylder vore og vore vælgeres holdninger.

Derfor vil vi stemme for en hel del af forslagene.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil lige sige, fordi det ser jo ikke ud til, at der er mange på talerlisten, at vi gør det på den måde, at når den sidste taler har været her, så stemmer vi om tillægsbevillingerne for budget 2005, og så holder vi en pause, før vi går til den store afstemning. Bare så folk er forberedt.

Borgmester **Per Bregengaard**: Se, nogle gange tror jeg, at forligspartierne, SF'erne, Socialdemokraterne, De Radikale og De Konservative, er berusede, når de udtaler sig omkring skolebudgettet. Altså man sælger det, som om folkeskolerne får et løft.

Med det jeg vil sige nu, der ser jeg bort fra udbygningerne, moderniseringerne, vedligeholdelsen, fordi der mener jeg faktisk, kommunen er inde i en god kurs, jeg kunne ønske mig mere på den front, men det går fremad.

Men går vi til de midler, der går til undervisningen, til børnenes læring, så er der altså ikke noget at prale af. Jeg kunne godt ønske mig, Majbritt Mamsen var i salen, fordi hun er god til at fange tal og dårlig til at forstå dem.

Men der er et tal her på 60 mio. kr., det er det, som skolerne får. Men det tal skal jo opløses i nogle faktorer for, at man kommer ned til, hvad børnene får ud af det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

Det første er pensionsbidrag, anciennitetsstigninger, færre arbejdsdage grundet helligdages placeringer. Det beløber sig godt og vel til 20 mio. kr., så det må vi trække fra de her knap 60 mio. kr., så er vi nede på de 40.

Så er der en ting, som ikke fremgår af budgetaftaler og budgetforlig hverken i den ene eller den anden fase, det er de slagsmål, vi hen ad året har med Økonomiudvalget om, hvilke udgifter går man ind og dækker.

Det forholder sig f.eks. sådan, at de elever, der går til vidtgående specialundervisning, de handicappede, der indlægges man dem i budgettet, som om de var elever, der skulle have normalundervisning. Desværre forholder det sig sådan, at den gruppe er stigende stærkere end dem, der skal have normalundervisning.

Det er også sådan, så når vi laver nye skoler, det gør vi jo for tiden, så indgår det ikke i budgetfremskrivninger, at man skal have inspektører og pedel osv., der er nogle faste udgifter der, som der ikke er demografi på. Et bud på det beløb, hvad det koster, det er 15 mio. kr., og så går vi jo fra de 40 mio. kr. ned til de 25 mio. kr.

Så er der spørgsmålet om prisen for fremskrivningen. Det er lidt udokumenteret, hvor meget man egentlig får ud af den, i hvert fald på nuværende tidspunkt, men der ligger jo besparelserne, man skal fange ind, det er 4 mio. kr., så er vi nede på de 20 mio. kr., for jeg har rundet op nogle andre steder.

Så ligger der også her i budgettet en konsulentundersøgelse, det får ungerne næppe særlig meget ud af, og så er der 2 projekteringsforslag, det er i alt 2½ mio. kr., så er vi nede på 17½ mio. kr.

Så ligger der nogle udgifter og lurer i hvert fald i 2007 omkring BST, Bedriftssundheds-tjenesten, omkring udvalgenes bidrag til lønsystemerne, omkring finansieringen af økonomi-forvaltningens indkøbsordning. Det var jo sådan så, var det sidste eller forrige BR-møde, lige pludselig så svuppede det igennem her, fordi der ikke var ret mange andre end Enhedslisten, der var vågne, at de enkelte udvalg ikke skulle bidrage til det næste år. Men så vidt jeg kan se, så skal de gøre det næste år igen. Jamen så er vi nede på 12-13 mio. kr.

Så er der de 10 mio. kr. til undervisningsmidler, det er klart, det er en forbedring. Men det der jo også står det er, at næste år så skal man ud og spare sig til de ekstra 10 mio. kr., så er vi nede på et par millioner.

Jeg tror, facit er positivt, men meget, meget beskedent. Og så hvis man også lige tænker sig til, at det, børnene lærer, udvikler sig, ikke kun er betinget af det, der foregår i skolen, men også er betinget af det pædagogiske rum i vores fritidshjem og klubber, ja, så havner vi på et negativt tal. Det er 11-12 mio. kr., som man skærer her. Ser vi det i et længere tidsperspektiv, så er der i den grad blevet sparet på dette område på nær lige nogle, hvor der var samtænkning, hvor den stod i centrum. Der er i de sidste 5-7 år sparet omkring 20 pct. af budgettet på dette område. Det er en markant forringelse på dette område.

Så dem der ligesom siger, børnenes udvikling, undervisning det skal foregå bedre, de har altså ikke noget at have det i i dette budget.

Mogens Lønborg kan stille sig op her og forklare, at med dette budget så har man sikret, at man tager udgangspunkt i de enkelte børns forudsætninger, hvad de kan, smuk pædagogisk tanke, man udnytter alle deres evner individuelt – rigtigt. Problemstillingen er jo bare, at det kræver altså nogle ressourcer, hvis man skal koncentrere sig om det enkelte individ, og de ressourcer eksisterer ikke i fornødent omfang. Der eksisterer undervisningsdifferentiering, man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

prøver at leve op til de her mål på skolerne, men det er jo nogle gange lidt svært med én lærer og så op til 28 elever i klassen.

Jeg vil også sige til Mogens Lønborg, som elsker det med guitaren, og nu glimrer også han ved sit fravær, jeg er glad for, at Majbritt Mamsen er kommet tilbage, men hun snakker med en anden, så hun får nok ikke så meget ud af det alligevel. Men altså problemstillingen var meget intelligente elever, eller hvad man nu skal kalde dem, enormt hurtige til at lære matematikken, og så et diskussionsmøde for 4 år siden, hvor de hele tiden skulle have nye matematikbøger, mente Mogens Lønborg, så de kunne blive endnu dygtigere. Så sagde jeg, jamen hvad med at stikke dem en guitar, det kan da være, de elever også har behov for at udvikle nogle andre talenter end lige præcis der, hvor de måske er knalddygtige.

Det synes jeg da også er at udvikle kompetencer og evner at lære at spille guitar, selv om jeg ikke besidder den. Jeg besidder måske en eller anden vis evne, men den er aldrig blevet udnyttet desværre. Jeg har dog engang spillet på guitar, hvor jeg var ædru i meget let grad på Kultorvet, men det skal jeg ikke komme nærmere ind på her.

Bjarne Fey skal måske også have en bemærkning. Jeg er glad for al den opmærksomhed, han ofrer på Enhedslisten. Det dækker måske over, at han har et problem, men det vil jeg lade ham være alene med.0

Rikke Fog-Møller (Ø): Når nu vi står her på denne aften for de fleste tilsyneladende, og som man hører det, en glædens aften, så synes jeg jo en gang imellem, at det kunne være sjovt at få opremset alle de ting, som budgettet ikke opfyldte, alle de ting, som man lovede, men som budgettet ikke nåede at opfylde.

Så vil jeg sige bare rolig, jeg skal ikke gå i gang fra den ene ende til den anden her, for så kunne jeg sikkert blive stående i mange lange timer. Men blot pege på nogle enkelte områder, som jeg synes er nogle meget væsentlige mangler i det budget, vi har, og som på en måde kan næsten blive et oplæg til det kommende års budget, fordi det er med usvigelig sikkerhed områder, der vil dukke op til næste år igen, fordi der ikke bliver gjort noget ved det med dette budget.

Først og fremmest vil jeg hæfte mig lidt ved stofafhængighedsområdet. Det er selvfølgelig ganske fremragende, at man får indført en behandlingsgaranti for unge stofafhængige. Problemet er bare, og det tror jeg, at de fleste af de medlemmer, der er i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, udmærket er klar over, at vi faktisk sidder med en sektorplan på dette område, som vi gerne skulle kunne skubbe i gang. Men endnu en gang kommer vi til at stå i en situation, hvor vi står med en sektorplan, som ikke er finansieret.

Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har på glimrende vis gjort opmærksom på, at hvis man vil gennemføre de ting, der indtil videre ligger i sektorplanen, så skal vi op på 33 mio. kr. til dette område som et løft, og der er faktisk ikke afsat en krone ud over denne behandlingsgaranti til unge under 18.

Det mener jeg er et kæmpestort problem. Vi har siddet på en række møder året igennem med forskellige aktører på stofafhængighedsområdet og fået udpenslet, hvor hårdt det er, hvor dårligt de systemer, vi har i øjeblikket, fungerer i forhold til, at folk bliver hasteekspereret, og man ikke får taget hånd om de reelle problemer på andre sider end måske lige præcis stofafhængigheden, som mange af de stofafhængige misbrugere har.

Derfor synes jeg, det er forstemmende, at der ikke her ligger nogen som helst ressourcer. Det håber jeg så, at SF, der som regel har travlt med at promovere sig på dette område, vil gø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

re, hvad de kan for at prøve at finde de midler, der bliver nødvendige, og som allerede nu er nødvendige, fordi vi kan se på de statistikker, der ligger, at antallet af stofafhængige er stigende, voldsomt stigende. Hvis vi ikke bare vil gøre, som vi plejer, med at have dem til at komme ind i et ambulatorium og få metadon og så ikke komme videre, så skal der en alvorlig stor indsats til her.

Daginstitutionsområdet, børneplanen, der er jo sket rigtig meget, der er kommet mange, mange nye pladser på dette område, og det er vi som børneplanparti også vældig glade for.

Dog skal det siges, at daginstitutionsområdet i mange år har været med til at tage slæbet ligesom så mange andre områder, der er blevet skåret ned, der er blevet opnormeret, man er blevet vant til meget store børnegrupper. Man er blevet vant til at køre lidt på tilfældighedens princip med praktikanter og vikarer, og hvad man ellers kunne hente ind i mange daginstitutioner.

Ud over det er daginstitutionsområdet nu styret af nogle budgettildelingsmodeller, som gør, at der er et kæmpeproblem i at have ansat pædagoger med høj anciennitet. Det er simpelt hen meget dyrt, fordi man går ud fra sådan en gennemsnitsberegning for at tildele budgetmidler.

Det punkt var De Konservative jo så flinke at sætte på dagsordenen til gårsdagens familie- og arbejdsmarkedsmøde. Desværre kom vi aldrig til at diskutere det, og det synes jeg kunne have været rigtig, rigtig spændende at diskutere med et budgetforligsparti, hvad man egentlig tænker om disse forhold.

Situationen er den, at en række daginstitutioner føler sig meget hårdt spændt for, navnlig dem der har mange ansatte med høj anciennitet, folk der er oppe i årene. Det bliver sværere og sværere år for år at finde penge til den løn, som de mennesker egentlig skal have, og vi er faktisk ved at indføre et system i Københavns Kommune, som er dybt aldersdiskriminerende, hvor vi skal fyre de ældre pædagoger for at få de helt unge ind for at få råd til at have det personale, som der egentlig er behov for i daginstitutionerne. Det synes Enhedslisten er en meget, meget uheldig udvikling, når der så samtidig sker det, som der også sker, nemlig at vi har pladser nok i byen, hvilket betyder, at flere institutioner vil være udsat for ikke at være helt fyldt op hele tiden, hvilket igen vil gå ud over deres økonomi.

Det betyder, at institutionerne kommer i en dobbeltklemme, navnlig dem der har flere ældre ansatte eller ikke nødvendigvis ældre ansatte, men folk med høj anciennitet. De ting får vi simpelt hen ikke gjort noget ved. Det er rigtig, rigtig farligt, synes jeg for den her flotte børneplan, vi har fået lavet.

Det der er farligt det er, at hvis denne skrue nedad fortsætter, så vil det i løbet af ganske kort tid hedde sig, at børneplanen var en spareplan, og det vil Enhedslisten gøre, hvad vi kan for ikke bliver tilfældet. En spareplan, som udhuler kvaliteten i daginstitutionerne.

Det sker jo ikke mindst, når man gør som budgetforligspartierne gjorde i går, hvor man, fordi der nu er valg, afstod fra at regulere på pladsområdet i bydele med mange pladser. Det er al ære værd, det er al ære værd, at man ønsker at bevare en masse daginstitutionspladser i kommunen.

Men når man så samtidig gør det med den her budgetskruemodel, man har lavet, hvor man oven i købet ikke vil bruge provenuet til at forbedre kvaliteten i daginstitutionspladserne, dvs. give bedre plads til børnene, færre børn pr. pædagog eller simpelt hen få ansat mere personale, når man ikke vil gøre de her ting, så har man sat dem ud på en glidebane, der går stille og roligt nedad og nedad og nedad, og man ender i en situation, hvor daginstitutionerne skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

ud og falbyde sig på forskellige måske mere eller mindre falske præmisser over for forældrene, og det synes vi er virkelig uheldigt.

Kvalitetsforbedringer var også en af intentionerne for Enhedslisten med børneplanen. Det skal ikke bare være sådan, at der bliver flere pladser, det skal også være bedre pladser.

Det håber jeg da egentlig nok, at måske også et parti som De Konservative, som jo er med i en regering, hvis statsminister stillede sig op her ved åbningstalen og holdt lange og flotte taler om, hvor mange penge regeringen ville bruge på kvalitetsforbedringer af daginstitutioner. Jeg synes, det er lidt pinligt, hvis vi så samtidig i Københavns Kommune trækker den anden vej.

Når det så er sagt, så skal det så også siges, nu refererer jeg igen til det her dejlige familie- og arbejdsmarkedsudvalgsmøde, vi havde i går, hvor der var et punkt, vi ikke fik behandlet, og det var nemlig konsekvenserne på familie- og arbejdsmarkedsudvalgsmødet af det budgetforlig, der er blevet indgået.

Det fremgår med al ønskelig tydelighed af det papir, vi fik, at der er en lang række områder, der ikke er finansieret og ikke mindst ikke er finansieret langvarigt.

Derfor vil der selvfølgelig opstå en lang række problemer. Det drejer sig fortsat om de faldende integrationsindtægter. Det drejer sig om børnehavetaksterne, hvor man muligvis kommer til at finansiere noget af det selv, så vidt jeg kan forstå.

Det drejer sig om, at moderniseringerne af boligerne til de psykisk syge og handicappede sådan set ikke indeholder f.eks. omlægning af de store bocentre, hvilket var et andet valgløfte, der er blevet givet. Og at hvis man skal gøre det, skal man have et langtidsperspektiv på anvendelse af de midler.

Derfor er der stort set som sagt allerede lagt i skuffen til, hvordan næste års budget skal komme til at se ud, hvis man overhovedet skal komme til at opfylde nogle af de budgetløfter og valgløfter, som man har givet i år.

Når det så er sagt, så vil jeg slutte med at sige lidt om miljøområdet. Jeg synes jo, at det er heldigt, at agendacentrene kom med på forligspartiernes prioritering også. I Enhedslisten har vi den holdning, at agendacentrene allerede nu viser sig at være et fantastisk fornuftigt tiltag. Derfor har vi også stillet en hensigtserklæring om, at man laver en plan for, hvordan de her agendacentre kan udbredes til hele byen, sådan så det ikke fortsat bliver sådan en tilfældighed, om man nu kan presse nogle penge igennem, men at man prøver at lave en ordentlig plan for det. Det håber vi sandelig, at der bliver opbakning til.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil gerne have lov til at tale lidt om kulturdelen i næste års budget, og så vil jeg også godt have lejlighed til at kommentere en del af de hensigtserklæringer, som er fremsat fra forskellig side.

Først til kulturbudgettet. Man må kreditere selvfølgelig budgetparterne, at de også har lyttet til nogle af dem, der ikke har været med i budgettet, jeg tænker her eksempelvis på, at det var gået op for parterne, at det var nødvendigt at bevilge penge til øvelokaler til den rytmiske musik på Refshaleøen. Det mener jeg, at Enhedslisten og Venstre gerne vil krediteres. Det er så også et eksempel på, at man ikke behøver at være med i forligskredsen og godt kunne få sin politik igennem alligevel. Så kan man spare samværet i øvrigt, ikke, det er jo ikke altid helt opløftende, forstår jeg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

Men én ting har man ikke løst ved dette budgetforlig, og som hænger som et tungt åg oppe over hovedet på os alle sammen. Det er 1) idrætsanlæggenes driftsøkonomi. De folk, der har siddet og forhandlet dette budget, var vel klar over, at den var helt gal, de var ikke klar over, hvor gal den var, men de var klar over, den var gal. Den var mindst gal til 8-10 mio. kr. At den måske er oppe på 15-18 mio. kr. nu, det er en anden sag, og måske ender vi på 25, det er der ingen, der tør udtale sig om endnu. Det er altså drift, vi snakker om. Hvis det ikke kompenseres ved lukninger, jamen så er der andre ting, man pludselig skal finde besparelser for. Det er det ene område.

Det andet er medborger- og kulturhusenes driftsøkonomi. Dem der har beskæftiget sig med det og har deres gang i Kultur- og Fritidsudvalget, de ved, at der er for få penge i størrelsesordenen 13 mio. kr. i virkeligheden i driften, hvis man skal kunne udnytte de faciliteter, som vi i forvejen betaler til, hvis man skal undgå, at man laver lukkedage i kultur- og medborgerhusene.

Der har man så smidt en lille slat ud på 2 mio. kr., som hverken rækker fra eller til, og som måske i virkeligheden mere lægger op til et hundeslagsmål. Så det er svært, sådan som bemærkningerne er formuleret, det er svært at sige, det er godt gået af forligskredsen. Det er meget utydeligt egentlig, hvad det er, hensigten har bestået i. Alle har haft kendskab til, at her er et voldsomt problem.

Så er der de frie midler, som vi også har talt meget for, og der er ikke sket noget denne her gang. Så er der drysset ud til et par småting, det er også helt fint.

Der er bare lige det problem, at forligsparterne havde glemt at udmønte nogle besparelser, som lå i udvalget, og det måtte vi så gøre i sidste uge. Det er faktisk sådan, at man havde glemt det, noget man selv havde stemt igennem, nogen havde stemt igennem tidligere på året i april måned, ja, der skulle man ind og spare. Det kan man bare kalde dårligt håndværk, fordi det havde der faktisk været rum for at lukke de huller i budgettet selv med den økonomi, som man aftalte her.

Så vil jeg gå over til hensigtserklæringerne. Nej, jeg skal søreme huske to ting til, det er to ting, der mangler, som man slet ikke har gjort noget ved. Det ene er den fri museumsadgang, som alle har været enige i, og som er ganske fornuftig og så voldsomt billig, at det næsten er latterligt at nævne beløbet. Alle har været enige i det, og det har man heller ikke engang kunnet finde ud af.

Den sidste ting, jeg vil nævne, og det er mest, fordi det muligvis var sidste chance, det vil jeg næsten tro, det var at afsætte midler til at markere 200-året for Københavns bombardement, vi nærmer os 2007 med hastige skridt, så jeg går ikke ud fra, at Enhedslisten kan blive ved med at stille det forslag, ikke hele vejen igennem.

Der har været så mange, der har talt godt og rart og varmt for det. Jeg skal bare nævne den tidligere overborgmester Jens Kramer, han var jo helt vild med forslaget. Mona Heiberg var simpelt hen så misundelig, hun ville jo gerne have, at det var hendes forslag, så var det måske blevet til noget.

Det kan så vise noget om, undskyld mig udtrykket, hvor pervers politik kan være, fordi hvis det er den ene, der har ejerskabet, så kan det godt blive til noget Hvis det havde været Søren Pind, så var det eksempelvis ikke blevet til noget. Goddag Søren Pind, vi er midt i nogle forhandlinger her, jeg håber ikke, jeg forstyrrer. Godt.

Men det har vi med stor beklagelse kunnet konstatere, det har man ikke fundet plads til her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger Mødet 6. oktober 2005

Så kommer vi til hensigtserklæringerne, og jeg skal nok gøre det rimelig summarisk og kort og hurtigt, og jeg lover, jeg ikke tager dem alle sammen. Men jeg starter alligevel med nr. 1, fordi der skriver flertallet, ”at de konsekvent vil inddrage nogle tal fra nogle andre byer i Danmark.”

Se, vi har så foreslået, at ordet ”konsekvent” skal udgå, og det er ud af sådan rent pragmatiske årsager, at vi ved, at flertallet hverken kan, skal eller vil være konsekvente i nogen sammenhænge.

Men det værste problem består i, at det i virkeligheden er Mogens Lønborg, hvis han nu havde været her i salen, det er en gave til Mogens Lønborg og hans måde at tænke politik på. Det har han jo ret, der har han jo vundet, fordi jeg kender ikke et udvalg, som i praksis konsekvent inddrager 6-by-tallene til noget som helst.

Jeg kan med stor ret sige fra Kultur- og Fritidsudvalget, at situationen stadig væk sådan er den, at der ikke eksisterer sammenligneligt grundlag, der giver mening for at lave politik, ikke direkte.

Omvendt må man så spørge Inger Marie Bruun-Vierø, som sidder og vifter med fingeren, som mener, at man inden for sundhedsområdet bruger det. Så stiller der sig et nyt problem, man kan jo ikke forstå på flertalspartierne, hvad er egentlig målsætningen her, er det at ligge på gennemsnittet af de 6 byer, er det at ligge 10 pct. over gennemsnittet, eller hvad snakker vi om.

Der er ingen konsekvens hverken i flertallet og heller ikke i den hensigtserklæring. Men det er et knæfald for Mogens Lønborg, velkommen, som nu er kommet ind i salen, og det må jeg da kreditere De Konservative trods liden størrelse enorme forhandlings-evner, at de kan få sådan noget igennem.

Den næste hensigtserklæring, og nu springer vi heldigvis til nr. 12, handler om frizoner i byen. Det er egentlig Venstre, der har stillet det forslag, vi havde tænkt os at stille, ikke lige Venstres forslag, som man kan se, da vi har stillet ændringsforslag, men et lignende forslag i forbindelse med behandlingen af kommuneplanen, som vi skal i gang med senere hen. Fordi dette emne er vanvittig interessant.

Det hjælper ikke, at alle folk render rundt i byen og snakker kreativt erhverv, de snakker om mulighed for kunstneriske udfoldelser, og jeg skal give dig. Det hjælper ikke noget, når virkeligheden er, at byen p.t. inden for en rimeligt kort årrække vil være tømt for muligheder for alle disse personer, som udgør det kreative erhverv, den kunstneriske udfoldelse, at de overhovedet kan få nogen steder at være.

Det er på grund af den almindelige byomdannelse, der finder sted i byen i øjeblikket. I den udstrækning at det omdannes enten selvfølgelig til boliger eller dyre erhvervslejemål, jamen så glem det perspektiv.

Så derfor har vi stillet ændringsforslag til Venstre og håber, uanset det at flertallet sikkert stemmer det hele ned, at vi alligevel vil vende tilbage til det i forbindelse med kommuneplanen, fordi det indholdsmæssigt er meget væsentligt.

Man kan se, vi er gået så vidt som til at sige, at alene eller sammen med andre parter skal vi lege eller købe simpelt hen. København er i virkeligheden en meget overskuelig by, når det kommer til stykket. Vi kan hurtigt sige præcis, i hvilke bykvarterer, i hvilke bydele, der er muligheder for, at kreative erhverv, kunstnerisk udfoldelse til en betalelig husleje har en chance for at komme ind. Så det er ikke særlig mystisk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Det der er interessant er i virkeligheden, om Borgerrepræsentationen ønsker at sikre den rummelige mulighed for det og ikke bare benytte sig af ordene ved de festlige talers lejligheder.

Så kommer jeg til hensigtserklæring nr. 24, den har Enhedslisten stillet, og det er ikke min skyld, at tallene hænger sammen også med hensigtserklæring nr. 42, hvor der lige er byttet lidt om, og det handler begge dele om fodboldbaner. Synspunktet er jo, og det burde jo vinde flertal, at der ikke skal nedlægges fodboldbaner i København. Hvorfor det, ikke som en fikse ide, men fordi alle erkender, at der er for få fodboldbaner, og i den udstrækning man nedlægger fodboldbaner, er det voldsomt vanskeligt at erobre nye arealer i byen, jf. hvad jeg sagde tidligere om kreative erhverv, meget vanskeligt at erobre nye arealer til den type aktivitet. Begge forslag handler om det.

Jeg er egentlig meget spændt på at høre eller se, hvordan flertallet vil stemme omkring 42, der handler om, at man ikke må reducere antallet af fodboldbaner i København. Jeg vil gerne se, hvordan man skal fortolke efterfølgende, hvis man ikke vil acceptere det.

Hvad angår Torveporten, så er det selvfølgelig klart, der har man lagt en finansieringsmodel i forhold til Valby Vandkulturhus, som vi hele tiden har talt imod og sagt er galimatias. Der mener vi heller ikke, man skal nedlægge fodboldbaner og bygge et Bauknecht for at finansiere en svømmehal. Det man taber af frie arealer, får man næppe nogen sinde igen i denne kommune, ikke i betragtning af alle de planer, der er for udbygning af både den ene og den anden aktivitet.

Hensigtserklæring 31. Det er så Inger Marie Bruun-Vierø, der har sat sit smukke fingeraftryk her. Det handler om noget så behageligt som røgfri miljøer og sund mad på idrætsanlæg. Man kunne så stille sig selv spørgsmålet, hvorfor det ikke er tilkøbt også med forureningsfri transport til og fra idrætsanlæggene, vi kan lige så godt tage det hele med, ikke. Det vil vi godt nok ikke stille som forslag, så ville det nok pludselig virke fuldkommen urealistisk det hele.

Men vores spørgsmål, og det er et direkte spørgsmål til flertallet her, vi er nemlig i tvivl om, hvordan vi skal stemme. Så please, det er sjældent, Enhedslisten beder om råd, nu beder vi jer om råd, flertal. Hvordan skal man forstå dette forslag? Betyder det, at folk, der overværer en fodboldkamp på Østerbro Stadion, lad os nu tage et tilfældigt stadion, som har været lidt i vælten her på det seneste, at folk, der går ind og overværer en fodboldkamp, ikke må ryge inde på stadion? Eller betyder det, hvad jeg synes er meget fornuftigt, at folk ikke må stå og ryge i omklædningsrummene? Betyder det, at folk ikke må ryge i de kantinefaciliteter, som nogle af klubberne faktisk selv ejer og selv driver, men det ligger altså på det offentlige areal?

Med andre ord, hvis vi ikke ved, hvad det er, vi stemmer for, så får vi et voldsomt forklaringsproblem bagefter over for idrætten. Det synes vi er en dum situation, så derfor vil vi gerne have at vide, hvad betyder dette forslag overhovedet. Er det bare for, at man skal få et forslag fra forvaltningen, og så kan flertallet efterfølgende stemme det ned, eller hvad handler det om.

Så hensigtserklæring 37. Det er flertallet igen, som nu gerne vil have undersøgt offentlig/privat partnerskabs muligheder for at finansiere nye anlæg i København. Der må vi altså blankt melde ud, at vi vil ikke støtte denne hensigtserklæring. Lad være at vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

muligvis selv i Enhedslisten har en vis diskussion om denne metode er gangbar, men glem det.

Det afgørende her er, at man nævner to idrætsanlæg, Stadion IF og så Bavnehøj. Man glemmer og har slet ikke tænkt på åbenbart, at vi lige har vedtaget en såkaldt rækkefølgeplan. Der er sket det mærkelige, at to idrætsanlæg, som vi endda har bevilget projekteringspenge, jeg tænker her på idrætshal på Holmen, og jeg tænker på udbygning af Sundbyøsterhallen. De er ikke nævnt her, og så tænker man, er det, fordi flertallet har skaffet pengene til dem ad anden vej og uden at meddele forsamlingen det, det ville ikke ligne dem.

Så derfor må man opfatte det her, som om at man pludselig på tværs af alt har lavet en ny prioritering, som overhovedet ikke er sammenhængende med det arbejde, der har fundet sted de sidste 6 år her i denne Borgerrepræsentation.

Måske er det Mogens Lønborg igen, der har stukket hånden ind der og så fået hånden ud igen uden for mange bistik på, og så ligger der en lille seddel derinde, der hedder Stadion IF. Det var tilstrækkelig forklaring.

Men nu går jeg altså lige videre, for der står også forslaget til nyt hovedbibliotek. Og forslaget til nyt hovedbibliotek må vi formode er det, flertallet mener skal befinde sig nede på vandværksgrunden, som alt andet lige vil, det er jeg ret sikker på, fjerne de bevaringsværdige bygninger, der er til stede dernede.

Vi kan ikke støtte, at man går i gang med dette projekt. Vi ønsker, at der skal være et nyt hovedbibliotek, vi ønsker ikke, at det skal være på Vandværksgrunden, og dette vil være en blåstempling af dette forhold, hvis man stemte for det.

Vi skal nok senere komme tilbage til, skal jeg love, Hellen Hedemann om, hvor det så skal placeres, for vi er enige i, at vi skal have et nyt hovedbibliotek.

Hensigtserklæring 39 Bavnehøj, der kan jeg meddele, at Helle Sjelle på vegne af De Konservative, Venstre ved, undertegnede, og jeg går ud fra også Jens Johansen fra SF, nogle af os, ikke alle var til stede ved et møde på anlægget, derfor kan jeg tillade mig at sige det, godkendelse af Helle Sjelle til at meddele, at Den Konservative Gruppe stadig væk vil kæmpe for, at der blev etableret et friluftsbad på Bavnehøj-anlægget.

Så denne hensigtserklæring, som jo handler om dette forhold, at det skal der arbejdes videre med, kan jeg ikke andet end forestille mig om, at flertallet må stemme for, eller flertallet må blive brudt i dette spørgsmål. Så er det altså valgsvig af værste skuffe.

Så går vi til nr. 40. Nu skal det ikke lyde, som om det er i kirken, men det er jo spændende, at der er stillet så mange gode forslag her i forbindelse med vedtagelsen af budgettet. Nr. 40.

Lokalthistoriske foreninger og arkiver kan jeg ikke lade være med at nævne, det burde også være en, det er ganske vist Enhedslisten, der har stillet forslaget om, at man skaffer nogle ordentlige lokaler eller rettere sagt er det det, man arbejder på. Det er der vel næppe nogen, der kunne stemme imod, jeg ville blive dybt overrasket, hvis det skulle finde sted her, det vil ikke blive vel modtaget ude i lokalområdet op til den 15. november. Så lad være med det.

Hvad angår hensigtserklæring 41 om at arbejde videre med etablering af et multikulturhus ude på Ydre Nørrebro, der kan jeg heller ikke forestille mig, at der er nogen, der kan stemme imod det, heller ikke Jakob Hougaard, fordi der står at arbejde videre, så man kan rimeligt komme og sige, det er ufinansieret som så mange af de ting, Social-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

demokraterne kommer med. Men det er dog ikke en beslutning andet end, at man skal arbejde videre og dermed en alvorlig tilkendegivelse. Jeg går ud fra, at hele flertallet stadig støtter, at der skal være medborgerkulturhuse principielt, ikke blot principielt, men i praksis i hver bydel i København. Så derfor kan man ikke stemme imod det.

Så kommer der en lang række forslag fra Venstre, som jeg godt vil have lov til at kommentere, fordi det alt andet lige er udtryk for en holdning. Det er hensigtserklæringerne 45, 48, 50, 54, 55 og 57. De udgør i virkeligheden et hele, de udgør et forsøg på at beskrive en by, som i anvendelsen af rummene er anderledes og fungerer anderledes end i dag, det er det, forsøget går ud på.

Jeg vil kun ganske kort kommentere dem og sige, 45, den med reklamefilm støtter vi selvfølgelig ikke, vi mener stadig væk, at det er ganske rimeligt, de skal have lov til at betale det.

48, antallet af udendørs arrangementer, som har været en tilbagevendende diskussion i Borgerrepræsentationens regi her, har vi stillet et ændringsforslag her, som er ganske fornuftigt, hvor man selvfølgelig tager diskussionen op om, i hvilken udstrækning og kan det lade sig gøre og hvor og under hvilke forudsætninger.

Vores indgangsvinkel er hele tiden stadig væk, at det ikke handler om, som vi så under Søren Pinds borgmestorat her for et stykke tid siden i forbindelse med lanceringen af en ny bilmodel, om at afhegne vores fælles offentlige rum i tide og utide. Man kan ikke sige, det aldrig kan ske, men princippet må være, at man ikke gør det, det er det fælles rum.

Der kan også være masser af arrangementer i det fælles rum, jeg snakker om afhegning, om mulig entre, det er det, der er uenigheden.

Hensigtserklæring 50 har vi haft eller hvad, nu bliver jeg forvirret, det er meget sjældent, det sker. Nå men vi iler videre til liberalisering af lukkeloven, den støtter vi jo heller ikke, udendørsserveringer heller ikke og så 57 den sidste.

Ja, det er en anden ting, vi kommer til at diskutere meget heftigt garanteret senere hen, for der kommer jo et oplæg fra forvaltningens side, og det er spørgsmålet om belysning af bygninger i byen. Der har Venstre bare drejet på gashåndtaget og så kører vi, og det hele åbner sig, bang, ingen regler, ikke noget, ingen forskel på, om det er privatmands huse, om det er Københavns Kommunes huse eller i øvrigt offentlige huse, heller ikke rigtig forskel på egentlig, hvor det er i byen. Der er vores ændringsforslag ganske fornuftigt, for det lægger op til, at man får den samlede diskussion af det.

Afslutningsvis, for nu kan jeg se lysten til at få lov til at stemme har indfundet sig, så vil jeg sige, at det er jo meget mærkeligt, når man hører parterne heroppe udtale sig om, hvorfor de er glade for budgettet, jeg tænker selvfølgelig på flertallet. Socialdemokraterne finder, det er bare sådan, det er super, sundt og modent, vi giver en rigtig dejlig frugt videre til den kommende Borgerrepræsentation.

Mogens Lønborg mener til gengæld, at det går dejligt til højre, hvorimod altså så Karin Storgaard, som ikke er med i budgettet, med det samme mener, at De Konservative fjerner sig fra det borgerlige. Man bliver jo meget forvirret af alle de her ord.

Og så kommer SF og siger, at det er ansvarlig politik og bruger de første 5-10 minutter på, ikke at svine Enhedslisten til, men dog at række fingeren op og fortælle, I er ikke, og I forstår ikke og bum-bum, og det er jo meget sødt at høre på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

Men det vil sige, tolkningen af, hvad det er for en politik, er jo meget svær at få fingre i, og den afspejler jo nok den forskellige holdning, at det her ikke er en sammenhængende politik, det er det, der er min konklusion. Det er ikke sammenhængende politik.

Derfor kunne man, hvis man havde vidst, hvad der var sket i den sidste uges tid i medierne her, have haft lyst til at stille nogle hensigtserklæringer om borgerrepræsentanters ikke dogmepolitik, for det bryder jeg mig jo ikke om dogmer, det ved Manu Sareen så glimrende, men det jeg vil kalde anstændig opførsel både hvad angår politik, og også angår hvordan man adresserer sig til hinanden. Det er desværre ikke sket, det kunne ellers have været muntert, fordi det er faktisk det, der fylder de fleste menneskers hoveder i øjeblikket.

Det er en helt anden type skændsmål, som ikke handler om, om forliget her er fornuftigt eller ej, den handler om, hvem er mest magtbegærlig, hvem kan få fedtet sig ind til at få fingre i et flertal efter dette valg og sætte sin dertil indrettede, og det er jo opfattelsen, der gør sig gældende, tungt i et overborgmestersæde, hvor man derfra tror, at man så styrer byen.

Jeg vil tro, at uanset hvem der måtte gå hen og blive overborgmester, og forbindelsen til budgetter jo, at det er dette budget, man skal forfægte i perioden, uanset hvilken overborgmester man måtte gå hen og få efter dette valg, så er det ikke overborgmesteren, der hverken kan, vil eller skal komme til at bestemme for København. Det er Borgerrepræsentationen her.

Derfor bør flertallet lægge sig på sinde, at man efterhånden har lavet sådan en kæmpeparallelstruktur herinde i Borgerrepræsentationen, hvor alle forhandlinger finder sted andre steder, og aftaler indgås. Det er muligvis praktisk, men det er ikke altid særlig sundt for folkestyret, for det vil man jo i de næste par uger sige meget om ved vælgermøder, hvor meget man går ind for folkestyre.

Søren Pind var inde på det, det er derfor, jeg kommenterer det lidt, at sige, jeg synes, det ville klæde, at man åbner en lille smule mere op for posen om, hvad det er, man går og roder med og også i højere grad tør tage diskussionerne med borgerne, før man ender med at binde sig fast sammen som part i et flertal.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Som jeg sagde før, så tager vi først det, der hedder dagsordenens punkt 1-5, det vil sige, at vi stemmer om tillægsbevillingerne for 2005 og så de tre små punkter, og så holder vi en pause, og så går vi til den store afstemning.

Afstemningen vedr. punkterne 1-5 findes i beslutningsreferatet af mødet 6. oktober 2005

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg kan herefter sige, at budgettet er vedtaget, og skatteprocenten er uændret 32,1. Så vi er lovlige, det er en god ting.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 6. oktober 2005

6) BR 542/05. Indstilling om vilkår i kontrakt mellem Københavns Brandvæsen og H:S om patientbefordring mv.

Indstilling om, at tiltræde resultatet af forhandlingerne med H:S om kontrakt om patientbefordring mv. på det i sagsbeskrivelsen nævnte vilkår.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 543/05. Udmøntning af centralt tilbageholdte midler i 2005 på bevillingsområdet Børnefamilier med særlige behov

Indstilling om, at de 9,7 mio. kr. i tilbageholdte midler på bevillingsområdet Børnefamilier med særlige behov udmøntes/reserveres til tiltag i overensstemmelse med de nævnte initiativer i indstillingen, dog således at der reserveres 1 mio. til udlevering af sikre kanyler i stedet for til udvidelse af FAFDW.

(Familie- og arbejdsmarkedsudvalget) (Standsningsret)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg giver ordet til Michael Rosenmark, som har ønsket sagen indbragt for Borgerrepræsentationen.

Michael Rosenmark (C): Jeg har standset denne sag, ikke fordi der var noget galt med de forslag, vi har haft på bordet, de var såmænd udmærkede, men jeg ville godt have, de blev prioriteret op mod nogle andre forslag, som ikke var på bordet den dag, og derfor så valgte jeg at standse sagen.

Jeg vil foreslå, at sagen bliver tilbagesendt til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, sådan så vi kan drøfte det endnu en gang og se, om der ikke er andre ting, vi skal bruge de her 7,9 mio. kr. til end lige præcis de forslag, vi havde på bordet den dag.

Så det er mit forslag.

Michael Rosenmark stillede forslag om at tilbagevise sagen til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Forslaget blev godkendt uden afstemning, og Borgerrepræsentationen traf således beslutning om, at sagen ikke skulle gennemføres i den foreliggende form.
